



## AZ IDÉN KEVESEBB GABONA TERMETT

„Idén a termelők rosszul jártak, mert a belvíz miatt kevesebb gabonát tudtak betakarítani. Az őszi búza is a tavalyinál lényegesen gyengébb eredményt mutatott. Az még kérdés, hogy ez a sajnálatos tény miként befolyásolja a jövő évi kenyérellátást és -árakat.”

(3. oldal)

## HÁZUNK TÁJÁRÓL

- ◆ Fejér megyei párttagok a kommunista név mellett (4. oldal)
- ◆ Most már a tagságon a sor
- ◆ Kubikosemlékezés
- ◆ Ifjú erő
- ◆ Budapesti kibővített elnökségi ülés (8. oldal)

# Miért támad bennünket a Népszabadság?

## A Népszabadság nem baloldali lap

A Népszabadság lejárato kampánya ugyanis a mi párttagjainknak, a mi szavazóinknak szól. Nekik akarja a Népszabadság sugallni, hogy lám-lám ilyen csúnya vezetéseket van, amelyek titeket jobbra visz. Akkor, hétfőn este az elnökség ülése után, későn értem haza. Édesanyám, akit imádok, aggódó szemekkel fogadott. „Láttad a mai Népszabadságot?” – kérdezte. – Ugye, nem igaz, hogy a Munkáspárt nyitott a jobboldal felé?” Nehezen tudtam megnyugtani. Ő és nemzedéke ezen a lapon nőtt fel, a Népszabadság évtizedeken át az igazságot, a biztosat jelentette számukra, amihez igazodni lehetett. Persze hogy észrevették, hogy ez a Népszabadság már nem a régi, de mégis ezt tartották másfél évtizede és

Sokan olvasták felháborodással a Népszabadság 2005. augusztus 15-ei „Van élet a T. Házon kívül” című írását. „A Munkáspárt a jobboldal vezető pártja felé indult el” – állította a lap. A cikk apropóját a parlamenten kívüli pártok választási felkészülése adta, tényleges célja azonban a Munkáspárt lejáratása volt. Vehetnénk az egészet félvállról, mondván, nyilvánvaló a hazugság, és egyébként is mit várjon az ember a Népszabadságtól. Nem először akarnak bennünket befeketíteni, és nem is utoljára. Ez igaz sajnós, nagyon is igaz, a probléma azonban nem ilyen egyszerű.

ezt tartják ma is „a baloldali” lapnak. A Népszabadság meg folytatja a mi párttagjaink, a mi szavazóink agymosását. A Népszabadság nem baloldali lap. Balliberális újság, amely kiszolgálja a ma hatalmon lévő balliberális kormányt. Nagyjából úgy, ahogy a Nap TV, az ATV, a Klub Rádió teszi ugyanezt. És nagyjából úgy, ahogyan a másik oldalon a Magyar Nemzet, a Hír TV, az Info Rádió kiszolgálja a Fideszt. Ez a mai politika tény, ha nem látjuk, becsapjuk

magunkat. Ha elhiszük, amit mondanak, végünk. Ha nem értjük meg, és nem magyarázunk meg tagjainknak ezeket az igazságokat, akkor az MSZP szellemi hatása alá kerülünk. A Népszabadság éppen ezt akarja. Mi a Népszabadság cikkének lényege? A Munkáspárt ugyanazt mondja, mint a Fidesz, tehát a Munkáspárt jobbra tart. Ha pedig jobbra tart, mondják a balliberális politikusok és tollforgatók, legjobban ha a Munkáspárt tagjai Vajnai

mellé állnak, a választásokon pedig az MSZP-re szavaznak. Ilyen egyszerű!

A Népszabadság kihasználja azt a teljes szellemi zűrzavart, tudatlanságot, ami a mai magyar politikai közéletben van. Az egyik ilyen hamis tétel, hogy az MSZP a baloldal. Az MSZP valóban baloldali jelszavakat hangoztat, de eközben liberális politikát folytat. Azt mondja: döntsön mindenben a piac! Az állam nem gondoskodik az egészségügyről, a kórházat adjuk el a tőkésnek, és vezessük be a tőkés betegbiztosítást. Az egyetemeken legyen egyre több fizetős hallgató, és szép lassan térjünk át az ingyenes oktatásról a fizetettre. Ez természetesen nem baloldali, hanem a legdurvább kapitalista politika.

(Folytatás a 4. oldalon)

**FIATALOK OLDALA**

**Baloldali Front**

www.baloldalifront.hu, info@baloldalifront.hu, tel.: 06-30-440-7786

- Helyzetjelentés a média világáról
- Összefogás a Wal-Mart ellen
- A zajos lép
- A venezuelai VIT-ről

(5. oldal)

## A független Vietnam hatvan éves

A vietnami Augusztusi Forradalom, Vietnam függetlensége kiáltásának hatvanadik évfordulója alkalmából Nong Duc Manh elvtárs, a Vietnami Kommunista Párt főtitkára interjút adott a Nhan Dannak, a vietnami párt központi lapjának. Az interjú magyar változatával a magyar olvasók a magyar lapok közül egyedül A Szabadságban ismerkedhetnek meg.

### Vietnam a függetlenség útján

– Kérem, értékelje az Augusztusi Forradalom és Délkelet-Ázsia első népi állama létrejöttének jelentőségét!

– Az 1945-ös Általános Felkelés a vietnami emberek erejének, akaratának, lelkiületének, tehetségének és képességének csodálatos jelképe. Az Általános Felkelés annak a hosszú harcnak folytatása, amelyet népünk ezer éve folytatott az idegen betolakodók, ezen belül nyolcvan esztendőig a gyarmatosítók ellen. Az Általános Felkelés közelebről nézve azt a küzdelmet vitte tovább szervezve, amelyet a Ho Chi Minh elnök irányította Vietnami Kommunista Párt vezetésével a vietnami nép és a vietnami munkásosztály vívott az ellenállás tizenöt éve alatt.

– Az Augusztusi Forradalom sikere és a Vietnam Demokratikus Köztársaság születése fordulópontot jelentett Vietnam történetében. Vietnam gyarmati és félfüggő országából szabad és független országgá vált, amely a szocializmus útján haladva kiterjesztette nemzetközi kapcsolatait, elismert helyet vívott ki magának a térségben és a világban. Népünk felszabadult a rabszolgaság alól, és saját hazájának formálójává, a

társadalom vezetőjévé vált. A Vietnami Kommunista Párt hosszú illegális létezés után kormányzó erővé vált. Ho Chi Minh elnök egyszer így fogalmazott: „Nemcsak a vietnami munkásosztály és a vietnami nép, de minden ország munkásosztálya és elnyomott tömegei is büszkék lehetnek arra, hogy a gyarmati és félgymarmati népek történetében először egy tizenöt éves párt vitte győzelemre a forradalom ügyét és vette át az ország irányítását.”

– Az Augusztusi Forradalom óta népünk eljutott a függetlenség, a szabadság és a szocializmus korszakába, miközben hosszú küzdelmet folytatott a függetlenség megvédéséért, a nemzeti egyesítésért, az ország újjáépítéséért. Ez a küzdelem egy korszakalkotó forradalommal ért fel, és még ragyogóbbá tette országunkat.

### 1945: ötezer vietnami kommunista 20 milliós országban

– A Vietnami Kommunista Párt milyen tanulságokat von le az Augusztusi Forradalomból a jövő időszakra nézve?

– Az 1945-ös Augusztusi Forradalomnak számos értékes tanulsága van.

(Folytatás a 3. oldalon)

## Izraeli kivonulás a Gázai övezetből

Augusztus 17-én Izrael megkezdte az 1967 óta megszállt Gázai övezet kiürítését, ami a fegyveres erők közreműködésével egy hét alatt lebonyolódott. A katonai létesítmények leszerelése pedig várhatóan szeptember közepére fejeződik be. A stratégiai-kevesebb fontos, gazdaságilag jelentéktelen terület elhagyását bel- és külpolitikai érdekek indokolták, de továbbra is izraeli ellenőrzés alatt marad az övezet légtere és tengeri határa.

A 21 kolóniában élő 8500 telepes védelme nagy gazdasági és katonai terhet jelentett a Saron-kormány számára. A második intifáda kirobbanása, 2000 óta ugyanis a palesztinok mintegy 160 öngyilkos merényletet követtek el az izraeliek ellen. A Gázai övezet feladásában szerepet játszott az is, hogy az izraeli ellenőrzés alatt lévő területeken a magasabb palesztin népszaporulat miatt folyamatosan csökken a zsidó népesség aránya, és az évtized végére arab többség jöhetett volna létre. Az iraki háborúban elszenvedett kudarcok után Saron egyoldalú lépése jól jött Bush elnöknek is, de nem történt említés az amerikai bábakodással létrejött, az EU és Oroszország által is támogatott, önálló palesztin állam megteremtését célzó „útiter” megvalósításáról.

A kivonulás szükségességét Ariel Saron először 2003 decemberében vetette fel, ame-

lyet az ország biztonságának az erősítésével indokolt. A terv azonban a telepek mögött álló szélsőséges nacionalista-vasutas erők ellenállásába ütközött. „Ellentételezés nélküli” megvalósítását azonban Saron

pártjának, a jobboldali Likudnak több vezetője is ellenezte. A parlamenti többség biztosítása érdekében a szociáldemokrata Munkáspárt januárban belépett a kabinetbe, és júniusban az Izraeli Legfelsőbb Bíróság is törvényesnek minősítette a Gázai övezet kiürítését. A legutolsó felmérések szerint az izraeli lakosság 55, a nem vallásosoknak pedig 75 százaléka támogatja a terület elhagyását, ami a társadalom megosztottságát mutatja. A térséget önként el-

hagyó telepek összesen mintegy 1,3 milliárd euró értékű kártérítést kapnak.

Izrael területe 22 000, a Gázai övezet pedig 360 négyzetkilométer. A 45 kilométer hosszú, 6–10 kilométer széles földszáv 1,3 millió palesztin lakosával a világ egyik legsűrűbben lakott részének tekinthető. A gázai földek egyharmada egyébként izraeli tulajdonban van.

(Folytatás a 2. oldalon)





## EZ TÖRTÉNT a nagyvilágban

**Augusztus 17.** **7,2-es erősségű földrengés** rázta meg Japán északi részét. Ötvenkilencen megsérültek, főleg egy fedett uszoda födém-szerkezetének leomlása miatt. Az utóbbi hónapokban erőteljes szeizmikus tevékenységet tapasztaltak a távol-keleti országban. Szakértők szerint egy ilyen nagyságú földrengés máshol több halálos áldozatot követelt volna, Japán viszont felkészült a hasonló helyzetekre.



**Augusztus 18.** **Kölnben elkezdődött** a katolikus világifjúsági találkozó, melynek vendége XVI. Benedek pápa. Ez első külföldi útja, s egyben látogatás a szülőhazájába, ahol megválasztását meglepetéssel, helyenként döbbenettel fogadták. A 78 éves pápa irányvonala most körvonalazódik, ami eddig folytonos, az az abortusz-, eutanázia- és homoszexualitásellenesség, a gyógyászati célú embrionális kutatások elutasítása.

**Augusztus 19.** **Bush amerikai elnök** kampányt kezdett az iraki háború csökkenő támogatásának visszanyeréséért. Az amerikaiak ötvenhét százaléka úgy véli, hogy az iraki háború csak sebezhetőbbé tette az USA-t. Eközben egy, a vietnami háború idején már tapasztalt ellenállási mozgalom van kibontakozóban, egyre több az aktív háborúellenes tiltakozó.

**Augusztus 20.** **A British Airways angol légitársaság** vezetése bejelentette, hogy a múlt héten lezajlott munkabeszüntetési akcióban részt vevő földi kiszolgáló személyzet béréből levonja a sztrájk miatt keletkezett kárt, mintegy negyvenmillió fontot. Az alkalmazottak együttérzésből függesztették fel a munkát, mert a BA gépeire élt szállítású Gate Gourmet utasellátó 660 dolgozót elbocsátott.

**Augusztus 21.** **A román kormányfő,** Tariceanu, aki már többször bejelentette lemondását, majd visszavonta azt, úgy döntött, hogy marad, de átalakítja kormányát. Őt új miniszter kerül a liberális-demokrata szövetség által irányított kabinetbe – a román újságok szerint nem a legrosszabbul teljesítő, hanem a pártjukon belül a leggyengébb támogatással bíró politikusokat menesztették.

**Augusztus 22.** **Késik a megegyezés** Irakban az új alkotmányról. Nem tudnak egyezségekre jutni a síták és a kurdok a szunnitákkal. Gondot okoz például az ország államformájának meghatározása, az olajbevételek elosztása és az iszlám szerepének meghatározása. Ha záros határidővel nem sikerül konszenzusra jutni az alapszerződés szövegéről, fel kell oszlatni a parlamentet és új választásokat kell kiírni.



Szavaz az iraki nemzetgyűlés

**Augusztus 23.** **Jövő héten Budapesten** találkoznak a Visegrádi négyek (Cseh-, Lengyel-, Magyarország és Szlovákia) miniszterelnökei, októberben pedig Prágában tárgyalnak más kormánytagokkal is kiegészülve, egyeztetve álláspontjukat az Európai Unió londoni csúcstalálkozója előtt, különösen a szervezet költségvetését illetően.

# Izraeli kivonulás a Gázai övezetből

(Folytatás az 1. oldalról)

A palesztinok fele a szegénység küszöbénél él, az aktív népesség 45 százaléka pedig munkanélküli. Az egy főre eső GDP Izraelben 16 500, a gázai és ciszjordániai palesztinoknál viszont 700 dollár. Izrael lakossága 6,4 millió fő, amelynek közel húsz százaléka izraeli állampolgárságú arab, de a megszállt területeken még mintegy 3,8 millió palesztin él.

A Saron-kormány a 120-ból most csak négy elkülönült települést ad fel Ciszjordániában, ami mintegy hétszáz személyt érint. A statisztikai hivatal adataira hivatkozva a Haarec napilap június 5-én azt közölte, hogy 2005 első negyedében az előző év hasonló időszakához képest 83 százalékkal növekedtek a ciszjordániai zsidó építkezések, míg országos átlagban a fejlődés csak 25 százalékos volt.

A Hágai Nemzetközi Bíróság és az Európai Unió felszólítása ellenére tovább épül Ciszjordániában a két közösséget elválasztó biztonsági vonal. Kelet-Jeruzsálem körzetében 2005 végére elkészül az a kilenc méter magas fal is, amely száz négyzetkilométer megszállt területet és 200 000 palesztint kerít be. Condoleezza Rice, az Egyesült Államok kül-

ügyminisztere a közelmúltban tett izraeli látogatása során jelezte, hogy „a fal építésének a folytatása és újabb telepek létesítése gondokat okozhat”. Az óvatos figyelmeztetés azonban nem zavarja a Saron-kormányt a Ciszjordániával kapcsolatos terveinek a megvalósításában.

Izraelben jelentős és számukat lényegesen meghaladó befolyással rendelkeznek a telepések, akik az 1967-es háború után elfoglalt területeket népesítik be. Idith Zertal történész és Akiva Eldar újságíró által írt, „Az ország urai” című Izraelben megjelent könyv szerint a telepések száma eléri a 460 000 főt. Közülük 250 000-en Ciszjordániában, 190 000-en Kelet-Jeruzsálemben, 8000-en Gázában és 18 000-en a Golánon élnek. A telepések előnyt élveznek a földterületek kiválasztásában, az alapvető fontosságú vízellátásban, a szabad mozgásban és más kérdésekben. Szociológiai felmérések alapján Meron Rapoport újságíró, a Tel-Avivban megjelenő Haarec munkatársa a Le Monde Diplomatique augusztusi számában azt írta, hogy a hadsereg irányításban megerősödött a telepésekhez kötődő és a vallásos-nacionalista beállítottságú tisztek szerepe. Hasonló a helyzet az elit egységeknél is, ahol je-



A telepések nagyrésze békésen távozott

lentösen csökkent a liberális és baloldali gondolkodású fiatalok száma.

Saron miniszterelnök augusztus 17-én kijelentette, hogy a Gázai övezet kiürítése ellenére „a telepítés Ciszjordániában tovább folytatódik”. Saul Mofaz védelmi miniszter pedig azt mondta, hogy a Ciszjordániában lévő hat telepcsoportot Izrael mindenképpen meg fogja tartani. Szaeb Erakat palesztin főtárgyaló hangsúlyozta, hogy „ha az izraeliek békét akarnak, akkor ki kell üríteniük a

Ciszjordániában és a jeruzsálemi régióban lévő zsidó településeket is”. Mahmúd Abbasz, a Palesztin Hatóság elnöke szerint a független palesztin államnak az 1967. június 5-e előtti határon belül kell létrejőnie, ami a történelmi Palesztina területének 22 százalékát jelenti.

Aron Zevi, az izraeli katonai elhárítás főnöke a jeruzsálemi parlament védelmi bizottságának az ülésén „késleltetett bombának” nevezte a ciszjordániai helyzetet. Zevi kijelentette: „ha a palesztinok elégedetlenek lesznek a politikai folyamatok alakulásával,

akkor az öngyilkos merényletek tavasszal folytatódni fognak”. A tábornok hangsúlyozta, hogy a jövő januárja tervezett palesztin választások eredményei is befolyásolhatják az eseményeket, és véget vehetnek az átmeneti nyugalomnak.

Sokan azt kérdezik, hogy mi következik a közel-keleti válságövezetben a drámai helyzetektől sem mentes gázai kivonulás után. Csodákra azonban még a Szentföldön sem lehet számítani!

Lengyel Ákos

## Kínai–orosz stratégiai együttműködés

Oroszország és Kína az idén augusztusban példát mutatott a világnak abból, hogy mennyi minden területen lehetséges a két nagy együttműködése. A „Békemisszió – 2005” elnevezésű kínai–orosz közös hadgyakorlat, amely a maga nemében a legnagyobb ilyen gyakorlat, augusztus 18-án kezdődött az oroszországi Vlagyivosztkban és a kínai Shandong félszigeten, illetve a tengeren. Augusztus 13-án megkezdődött a természetes laboratóriumként ismert Bajkál-tó közös kínai–orosz kutatási projektje. Ha ehhez hozzászámítjuk Hu Jintao kínai elnök közelmúltbeli sikeres oroszországi látogatását, joggal beszélhetünk a kínai–orosz kapcsolatok intenzív fejlődéséről.

A kínai–orosz közös hadgyakorlat fő célja a kölcsönös bizalom elmélyítése, a kölcsönös barátság erősítése, a két ország katonai és biztonsági együttműködésének elmélyítése, a két hadsereg közös felkészítése a nemzetközi terrorizmus, a szélsőséges és szeparatista erők elleni harcra, a válságkezelésben való együttműködés elősegítése, az új kihívásokra és fenyegetésekre való felkészülés elősegítése.

A Bajkál-tóval kapcsolatos projekt célja a víz és a planktonok közös tanulmányozása, az eurázsiai kontinens korábbi éghajlati és környezeti viszonyainak elemzése a Bajkál és Szibéria példáján, az általános elismert éghajlati változások kutatása és a globális éghajlati változás kezelésére való felkészülés.

A két nagynak tovább kell haladnia a már kialakult stratégiai együttműködés útján, és a két ország kölcsönös bizalomra épülő politikai kapcsolatát új konkrét területeken kell gyümölcsöztetni.

A kölcsönös bizalomnak kölcsönös érdekeken kell nyugodnia. A közös érdek a két ország nemzeti szuverenitásának és területi egységének megőrzése, a regionális biztonságért és stabilitásért viselt közös felelősség, a gazdasági fejlődés felgyorsítása, az igazságos és ésszerű nemzetközi kapcsolatrendszer megteremtéséhez fűződő közös érdekelttség. Ezek a

közös tényezők segítik a két országot a kölcsönös érintkezés, együttműködés és koordináció fejlesztésében.

Kína határozottan támogatta például Oroszországot a terrorizmus elleni fellépésében, illetve Oroszország nemzeti szuverenitásának védelmében. Oroszország a maga részéről szilárdan támogatja Kína erőfeszítéseit a kínai nemzet újraegyesítésére, a szakadár törekvések leküzdésére. Egyrészt alapvető érdekeinek tiszteletben tartása és támogatása jelenti a biztos alapot a magas fokú politikai bizalom fenntartásához.

A mindenedalú, kölcsönösen előnyös együttműködés előnyökkel jár mind a kínai, mind az orosz nép számára. A kínai–orosz stratégiai keret-egyezmény megkötése után a



Liang Guanglie (jobb oldalon), a Kínai Népi Felszabadító Hadsereg vezérkari főnöke és Jurij Balujevszkij (bal oldalon), az orosz fegyveres erők vezérkari főnöke augusztus 18-án Vlagyivosztkban

feladat az, hogy ezekre az alapokra támaszkodva az egyezmény konkrét kérdések megoldására használják.

Természetesen igaz, hogy a két ország stratégiai felfogásában, a nemzeti jellemzőkben, a kulturális háttérben és történelmi előzményekben meglévő különbségek mindig is előidéznék különbségeket egyes kér-

dések megközelítésében, de a közös érdekek fogják meghatározni a kétoldali kapcsolatok jövőbeli fejlődését.

A barátságot csak úgy adhatjuk tovább újabb nemzedékeknek, ha erősítjük a kétoldali kapcsolatokat társadalmi bázisát. A két ország vezetői döntöttek arról, hogy a tavalyi orosz–kínai ifjúsági találkozó után 2006-ban Kínában megrendezik Oroszország Évét, 2007-ben pedig Oroszországban Kína Évét. E rendezvények célja éppen az, hogy elősegítsék a két nép kölcsönös megértését és hagyományos barátságát.

A két ország vezetőinek személyes támogatásával határmenti együttműködés bontakozik ki a több mint 4300 km hosszúságú közös határ mentén. Az ilyen lépések fontos garanciát jelentenek abban, hogy a Kína és Oroszország örök időkre jó szomszédok, jó barátok és jó partnerek maradjanak.

(A Kínai Kommunista Párt központi lapja, a Renmin Ribao 2005. augusztus 19-i számából)



## A független Vietnam hatvan éves

(Folytatás az 1. oldalról)

– Az egyik éppen az, hogy a forradalom olyan népi ügy, amely a párt vezetésével valósul meg. A forradalom győzelmében a pártnak a népre kell támaszkodnia, a népért kell küzdenie, mindig erősíteni kell kapcsolatát a néppel, és a lehető legmagasabb szintre kell emelni a nép cselekvőkészségét.

– Az augusztusi Általános Felkelés kezdetekor pártunknak ötezer tagja volt, ami igen-csak kevés a 20 milliónyi lakossághoz képest. Pártunk azonban a forradalmi harc élcsapata volt, világos politikai vonallal rendelkezett ahhoz, hogy magasra emelje a függetlenségért vívott nemzeti felszabadítási küzdelem zászlaját, és egyidejűleg rugalmas harci módszereket alkalmazzon. A párt időben felismerte a lehetőségeket, időben használt erőt, a párt tagjai az élcsapat részeként küzdöttek, de képesek voltak tízmilliókat mozgósítani a felkelésre, és ez eredményezte azt, hogy a néphatalom két hét alatt létrejött.

– A nép erejébe vetett hit és a párt és a nép viszonyának tanulságai nagy jelentőségűek nem csupán az 1945. évi Augusztusi Forradalom szempontjából, de a függetlenségért, a nemzeti egyesítésért vívott egész harminc éves harc és a mai szocialista építés szempontjából is. Ho Chi Minh elnök a vietnami forradalom nagy igazságát, gondolatainak fontos alkotóelemét fejezte ki az alábbi jelszóval: „Egység, egység, nagy egység! Siker, siker, nagy siker!”

– Ez a tanulság arra emlékeztet bennünket, hogy „a könnyű feladatot sem lehet az emberek nélkül végrehajtani, de a lehetetlen feladat is megoldható az emberek támogatásával”. Minden forradalmi korszak, minden kihívás azt bizonyította, hogy a népre támaszkodva, a nép érdekében cselekedve, a nép támogatását élvezve a párt és az állam képes minden nehézséget és minden ellenséget leküzdeni. Az újjáépítés idején a párt mindig megkülönböztetett jelentőséget tulajdonított a nép egységének, és így jelentős erőket mozgósított a társadalmi-gazdasági válság leküzdésére, a gazdasági fejlődés meggyorsítására, az iparosítás és korszerűsítés előmozdítására, a szocialista Vietnam honvédelmének elősegítésére. 2010-re pártunk gazdasági-társadalmi célja az, hogy kiemelje Vietnambot a gyengén fejlett országok csoportjából, és lényegesen javítsa az emberek szellemi és anyagi életszínvonalát, s így létrehozza azokat az alapokat, amelyekre építve Vietnam 2020-ra iparosított orszaggá válhat.

### Erős párt, erős állam, erős nép

– *Vietnamban folyik a népi irányítású szocialista jogállam kiépítése, amit az emberek végeznek az emberek érdekében. Kérem, beszéljen nekünk azokról a reformokról, amelyek a pártot erősítik meg az egész politikai rendszer átalakítása érdekében!*

– A Vietnami Kommunista Pártnak – annak érdekében, hogy érvényesítse vezető szere-



Nong Duc Manh

pét – folytatnia kell a reformokat, erősíteni kell saját apparátusát, javítania kell irányító és küzdő képességét. A párt így képes szembenézni a következő időszak növekvő követelményeivel, így képes érvényesíteni azt az irányvonalat, amelyről azt mondjuk: „a párt a vezető, az állam a menedzser, a nép a mester”. A pártnak folyamatosan erősíteni kell politikai helyzetét, intellektusát, tagjainak képességeit, nagyon komolyan érvényesíteni kell a demokratikus centralizmus elvét, összekapcsolva a párt és a nép közötti kapcsolatokat erősítésének elvével. Ez alapvető követelmény a párt számára, és meghatározó jelentőségű tényező a forradalom sikerében.

– Az állam és az egész politikai rendszer felett gyakorolt irányító szerep egész rendszerét harmonikusan kell megreformálni, összhangban a politikai és gazdasági reformokkal. Az cél az, hogy erősítsük a párt vezető szerepét a jelenlegi helyzetben, javítsuk az állami menedzsmentet, tökéletesítsük a Hazafias Front és más tömegszervezetek tevékenységét. Ez lehetővé teszi, hogy szilárdabban tegyük az egész politikai rendszert, ösztönözzük az emberek mester szerepét, és eredményesen válóra váltsuk „a jól élő nép, erős ország, egyenlő, demokratikus és civilizált társadalom” eszméjét.

– A reform egyik kulcskérdése ma a párt vezető szerepének korszerűsítése az állami életben. A párt irányelvek kidolgozásával, álláspontok és orientációs elvek kifejtésével, határozatokkal, döntésekkel és elvek ismertetésével irányítja az államot a politikai jelentőségű kérdésekben. A párt vezető, de nem végez el mindent az állam és a politikai rendszer más elemei helyett.

– Az alapvető követelmény az, hogy megőrizzük és fejlesztjük az állam szerepét a VSZK-ban, a nép szocialista jogállamát teremtjük meg, az emberek által az emberekért, olyan rendszert hozunk létre, amely teljes mértékben képviseli az emberek érdekeit és ismereteit. Szükség van a törvényhozási munka szervezetének tökéletesítésére és működésének reformjára. Az igazság, az állampolgári jogok védelmében, a bürokrácia, a korrupció és pazarlás elleni harcban fegyelmelt és átlátható igazságszolgáltatási rendszer kell. Hatékony közigazgatást kell felépíteni, amely teljes szívvel az embereket szolgálja.

– Erős párt, erős állam, erős nép – ez az a szilárd alap és meghatározó tényező, amely egyszerű forradalmi ügyünket újabb győzelmekre viszi.

## Az idén kevesebb gabona termett

Augusztusban országsszerte befejeződött az aratás. Információk szerint az idei termés mennyisége kevesebb volt a tavalyinál. A betakarításról Cserjési Lajossal, a Földművelésügyi és Vidékfejlesztési Minisztérium Csongrád Megyei Hivatalának növénytermesztési főfelügyelőjével beszélgettünk.

– Milyen volt az időjárás a gabona szempontjából, s mekkora területen termesztettek nyári és őszi betakarítási növényeket?

– Tavaly kedvező volt a csapadékeloszlás, ami jót tett a növényeknek, de az idén túlságosan sok eső esett, nagy belvizeket okozott, s ez azt jelentette, hogy a termésátlag 20-30 százalékkal alacsonyabb volt, mint tavaly. Például Csongrád megye összes szántóterületének majdnem a felén, vagyis 120 ezer hektáron termettek nyári betakarítási növények, tehát őszi búza, őszi árpa, rozs, tritikale, tavaszi árpa, borsó, zab. A másik 120 ezer hektáron pedig azok a növények vannak, vagyis a kukorica, napraforgó, cukorrépa és egyebek, például a zöldségfélék, amelyeket őszel kell betakarítani.

– Mikor kezdődött az idén a megyében az aratás, meddig tartott, s mekkora lett a termés?

– Csongrád megyében június 23-án az őszi árpával kezdődött, aztán folytatták a repcével, a borsóval, majd az őszi búzát július elején kezdték aratni, s augusztus elejéig tartott a betakarítás. Tavaly az őszi árpa megyei átlaga hektáronként 4,7 tonna volt, az idén kevesebb, vagyis 3,8 tonna termett. Az őszi búza is gyengébb eredményt mutatott, mert hektáronként a tavalyi 5,3 tonnával

szemben az idén 4,2 tonna termett a nagy belvíz miatt.

– Kik a hektárok tulajdonosai?

– Működnek társas gazdaságok és vannak olyan földek, amelyeket egyéni termelők művelnek.



– Hol tudják elhelyezni a termést, s vannak-e hazai vagy külföldi vevők?

– A társas vállalkozóknak, egyéni gazdálkodóknak vannak tárolói, akinek viszont nincs, vagy elviszi bértárolóba, vagy a gabonát közvetlenül eladja a kereskedőknek, malmoknak. Az EU-s csatlakozásnak annyi kihatása van, hogy az Európai Unió részére fel lehet ajánlani a gabonát előre meghatározott fix árért, vagyis tonnánként 101 euróért. De csak november

elsejétől lehet felajánlani a minőségi előírásoknak megfelelő gabonát, intervencióra, addig tárolni kell, viszont az a legjobb, ha belföldön kereskedőnek vagy malomnak el tudja adni elfogadható áron. Ha ez nem sikerül a termelőnek, akkor ajánlhatja intervencióra.

\*\*\*

A megyei hivatal növénytermesztési főfelügyelőjének tájé-

zából jó termésünk volt, hektáronként a hat tonnát is meghaladta, de az idén csak 44,6 mázsa adott, vagyis 15 mázsaival kevesebbet. Egyrészt azért, mert a víz kiölte, másrészt a mezei pockok nagy kárt okoztak.

– Hol tárolják a termést?

– Annak idején a Hódcsillag Mezőgazdasági Termelőszövetkezet 13 ezer hektáron gazdálkodott, a tárolást ehhez igazították. A részvénytársaságunknak tehát van tárolókapacitása, de a termésünk egy részét baromfiótlakban helyeztük el.

– Vagyis állattartással is foglalkoznak?

– A száznegyvenhárom dolgozót alkalmazó Hódagro Rt. több lábón áll, az egyes ágazataink kiegészítik egymást. Fejősteheneket tartunk, a baromfiágazatban libákat nevelünk, viszont pulykánk, csirkénk nincs, abbahagytuk, mert veszteséges.

\*\*\*

A főfelügyelő és a vezérigazgató által elmondottakból kitűnik, hogy az idén a termelők rosszul jártak, mert a belvíz miatt kevesebb gabonát tudtak betakarítani. Az őszi búza is a tavalyinál lényegesen gyengébb eredményt mutatott. Arról nem kapunk információt, hogy ez a sajnálatos tény miként befolyásolja a jövő évi kenyérelőállítás. Reméljük, hogy ha mi, fogyasztók bemegyünk a boltba, rendszeresen kapunk kenyeret. Csak azt nem tudjuk, hogy mennyibe kerül majd kilója.

Tarnai László

## Tisztes haszon

Leben und leben lassen! – Élni és élni hagyni! Ez a német kifejezés egykor a régi mesteremberek, kiskereskedők és az akkori közepréteg jelmondata volt. Lényegében annyit jelentett, hogy: ne akard felfalni embertársadat, hanem, ha már üzletről van szó, akkor kötéssék meg úgy, hogy az mindkét félnek jó legyen!

### Boldog békeidők

Anyai nagyapám víz- és gázszerező mester volt. „Maszek”, ahogyan ezt a szocializmus évtizedeiben mondták – mégsem puccoskodott soha, hanem mindig melós embernek tartotta magát. És rendkívül jó viszonyt tartott fenn apai nagyapámmal, aki egy csöppet sem hasonlított rá. Sőt, szinte mindenben az ellentétének számított. Mert apám apja újságíró volt, könyvtárosi diplomával és arisztokrata származással. Mégis e két embernek, a munkásnak és az értelmiséginek létezett egy közös nevezője a gondolkodásukban, amely által mindig megértették egymást: ez pedig az emberekhez való pozitív hozzáállás, a társadalmi tolerancia és embertársaink tiszteletben tartása volt.

Vajon nem furcsa és meglepő ez a felfogás e két öregőtől, akik életük jó részét a Horthy-korszakban töltötték el? Azt kell mondanom, hogy nem, mert ők ezt az „élni és élni hagyni”-féle szemléletet még régebből hozták magukkal. Egészen a 19. századból. Hiszen az ő szüleiik, nagyszüleiik, akikől ezt tanulták, akkor éltek, „a boldog békeidőkben”, az ezernyolcvanas évek végén. De vajon ez a felfogás ennyire ódivatú és elavult lenne? Nem hiszem én azt. Mert az emberiség és a humánus soha nem avulhat el.

### Nincs pénz, nincs élet

Ma Magyarországon lámpással kell keresni az olyan embert, aki tiszteli társait és hagyja élni őket. Az üzletemberek között pedig bizton állíthatom, hogy egy ilyen lélek sincsen.

Ez a fajta toleráns felfogás, a másik élni hagyása manapság inkább a keleti emberekre jellemző! Ennek persze látszólag ellentmond az az ősi kínai mondás, amelyik így szól: „Mo csing, mo meng”, vagyis: „Ha nincs pénz, nincs élet!” Csak hogy például egy kínai üzletember teljesen másfajta egyéniség, mint európai vagy netán amerikai kollegája. Hiszen a kínai ember legfontosabbnak tartott tulajdonsága az udvariaság és a tisztelet. Ráadásul gyökeresen másképp gondolkodik az üzletről, mint tesztem azt egy wall streeti tőzsdecápa. Mert az amerikai minél többet akar keresni, minél rövidebb idő alatt. A bölcs kínai célja pedig ezzel szemben a tisztes haszon. Ami azt jelenti, hogy nem csak ő nyer az üzletben, hanem az is, akivel üzletet köt.

Számára a hosszú távú befektetések a fontosak és képes a keleti ember végtelen türelmével kivárni azt, míg eljön az ő ideje. Sok munka, kevés haszon, de folyamatos haszon!

Bizton tanulhat Európa a keleti emberektől. Főképp türelmet és azt, hogy hogyan kell



kezelné a nagy tömegeket. És nagy szüksége is van erre az uniónak a maga immáron igazán imponáló négyezerötvenöt milliós népességével.

Am ne higgyük azt, hogy ez a tanulás olyan nehéz lenne. Számtalan keleti típusú ember van az európaiak között is, akik szerények, tiszteletudóak és bármily furcsa, de szeretnek dolgozni.

A magyar munkások legnagyobb része is ilyen. Nem csak szeretnek, tudnak is dolgozni. Húzzák az igát, akár a bivalyok – és ezt használják ki a Nyugatról jött cápák, és a hazai, farkasokká vált nagyburzujok.

### Cápák és farkasok

Sajnos ma az unió keleti felére a legkeményebb farkastörvények jellemzők. Tisztes haszonról szó sincs, inkább a tisztességtelen nyereszkesedésről, a lenyúlásról, a fogyasztók megkárosításáról, az irreálisan magas árakról, a hazugságokról.

A másik ember kizsigereléséről a végtelenségig, és tisztességes üzletek helyett az átverésekről, a gigantikus csalásokról és a törvényesnek tűnő törvénytelen eszközökről.

A kis haszonnal járó hosszú távú befektetések immáron a

multé lettek. Inkább itt is a minél többet keresni, minél rövidebb idő alatt felfogás lett az uralkodó. A rablógazdálkodás felemészta maga körül mindent, de leginkább a normális életet és a becsületet.

A mohóság, a pénz utáni vágy és a bármilyen áron szerezni akarás megfertőzte sok közép-európai ember lelkét, ezek immáron teljesen kifordultak önmagukból. A globalizációs kultúra és üzleti élet tipikus termékei lettek ők. Pedig rossz lóra tettek. A rablógazdálkodás után nem marad semmi, csak kosz, nyomorúság és hanyatlás.

És ahogy úgy egészében elnézem ezeket a nyugati, kapitalista, úgynevezett demokráciákat, óhatatlanul is a Római Birodalom jut az eszembe. És pedig a legrosszabb, hanyatló, végső korszakában. Amikor keletkezett ez a bizonyos római mondás: „Homo homini lupus”, ember embernek farkasa.

Úgy gondolom, hogy Európa és Amerika hatalmasainak előbb vagy utóbb engedniük kell a népeiket fojtogató szorongásnak. Mert egyedül nem tudják megnyerni a terrorizmus elleni háborút, mint ahogy eddig egyetlen háborút sem. Ehhez mindig szükség van a népre.

Fort András

# Miért támad bennünket a Népszabadság?

(Folytatás az 1. oldalról)

A Népszabadság az emberek feledékenységét is kihasználja. Az említett cikkben például azt mondják, hogy a Munkáspárt elnöke csatlakozott a Fideszhez a kettős népszavazás ügyében. Mi van? Teljesen megőrült a világ? A Munkáspárt egy népszavazást akart, és azt kívánta. A kórház-privatizáció elleni népszavazáshoz mi gyűjtöttük össze a 300 ezer aláírást. Mi és nem más! Mi nem csatlakoztunk semmilyen más népszavazáshoz. Az MVSZ kezdeményezte a kettős állampolgárság ügyét. Az MSZP-nek nem tetszett, de érdemi kísérletet sem tett a megakadályozására. Az MSZP a Munkáspárt kezdeményezését minden lehetséges fórumon akadályozta, az OVB-tól az Alkotmánybíróságig, és majdnem sikerült is neki. A kettős népszavazás szerencsétlen dolog volt, de hogy így alakult, abban az MSZP ludas.

## A Fidesznek taktika, nekünk stratégia

De térjünk a lényegre! Vajon tényleg ugyanazt mondjuk, ugyanazt akarjuk, mint a Fidesz? A Fidesz jobboldali polgári párt, célja a tőkés rend, a tőkésosztály erősítése, és ezen belül is a hozzá közel álló tőkés körök gazdagítása. A Munkáspárt kommunista párt, célja a munkás, a dolgozó érdekeinek érvényesítése, a kapitalizmus korlátozása, hosszú távon a szocializmus megteremtése.

A Fidesz két dologgal tisztában van. Egyrészt, a magyar emberek 70-80 százaléka nem él jobban, sőt nagy részük rosszabbul él, mint tizenöt éve. Érthető, hogy az emberek nyitottak minden olyan szóra, ami nekik végre jobb életet ígér. A Fidesz az előző két évben ezért lényegesen változtatott a taktikáján. A látványos kezdet a nemzeti petíció volt. Azt mondja, amit az emberek hallani akarnak: Ne adják el a kórházakat! Csökkentsék az adókat! Védjük meg a magyar mezőgazdaságot!

A Fidesz számítása világos. Meg akarja nyerni az embereket a választások előtt. Nem csak hagyományos szavazóit, nem csak a polgárokat, hiszen az – Orbán Viktor szavaival élve – „sok, de nem elég”. Egy kicsivel többet akar, hogy elbilitelhesse a mérleg nyelvét. A kormány és az MSZP ezt überelheti nagyobb ígérekkel, de ők hatalmon vannak, és az emberek megkérdezik: ha olyan okosak vagytok, miért nem csináljátok? Ez a Fidesz részéről taktika, választási taktika.

A Munkáspárt is tisztában van azzal, hogy az emberek rosszul élnek. Mi változtatni akarunk sorsukon, ami tulajdonképpen a mi sorsunk, hiszen mi is dolgozó emberek, kisnyugdíjasok, kisvállalkozók, netán munkanélküliek vagyunk. Mi nem most kezdjük ezt hangoztatni, tizenhat éve mondjuk, kitaróan és következetesen. Mondtuk akkor is, amikor Horn Gyula igyekezett manipulálni az embereket, és mondjuk ma is, amikor a Fidesz játszik eze-



**A KOMMUNISTÁK**

ken a húrokon. A Fidesznek ez taktika, nekünk stratégia, egész politikánk lényege és értelme. Van különbség? Ugye, hogy van!

A Fidesz azonban mást is tud, vagy legalábbis úgy tűnik, hogy tud. Az elmúlt tizenöt év a tőke korlátlan uralma jegyében. Nem lehet a munkást, a dolgozót hosszú ideig büntetlenül kizsigerelni. Változtatni kell, ha azt akarjuk, hogy a magyar tőkés rendszer működjék-pes maradjon. Szükség van a tőke részleges és átmeneti korlátozására. Nem a munka felezéséről van szó, hanem a munkások életének megváltoztatása érdekében, hanem a kizsákmányolás folytatása érdekében. Úgy tűnik, ezt ismerte fel a Fidesz vezetése.

És még valamit! Ők pontosan tudják, hiszen hatalmon is voltak, hogy a magyar munkás másfél évtizede szinte zokszó nélkül túri a kizsákmányolást. Néha még tapsolt is hozzá. Ahogyan a mi elnökünk mondta a kongresszuson: Magyarország osztályharcmentes zóna volt. Ez a helyzet azonban lassan már nem tartható fent. Elég figyelmeztetés volt erre az idej gazdatüntetés. Engedni kell a gyepől! Ez ma még a taktika részének tűnik. Az, hogy emögött egy új stratégia húzódik-e meg, az igazából csak akkor derül ki, ha a választást a Fidesz nyerné.

A Munkáspárt kezdettől fogva mondja, hogy a tőke korlátozására van szükség. Mi voltunk azok, akik egy új adórendszert kezdeményeztünk. Olyat, amelyben a tőkével szerzett jövedelmeket is megadóztatják, nem csupán a munkajövedelmeket, sőt az előbbi még jobban. Ez a tőke korlátozását jelenti. Mint ahogyan a privatizálás korlátozása is a tőke korlátozását jelenti. Az áramszolgáltatás, a közművek, a vasút, az atomerőmű, a magasfeszültségű villamos vezetékek, Bábolna és még sok minden más ne kerüljön magánkézbe, és különösen ne külföldi magántulajdonba. Ez tizenhat éve a Munkáspárt kristálytisztá álláspontja.

Kell-e ezen változtatni csak azért, mert egy polgári párt, adott esetben a Fidesz, ugyancsak ezt hirdeti? A kérdésre kérdéssel válaszolok. Annak idején a Munkáspárt feladta a NATO-ellenes politikáját? Nem, nem adta fel, pedig a MIÉP szó szerint ugyanazt mondta. Hányszor igyekezett a Népszabadság, a Nap TV összemosisni Thürmert Csurkával, de mi nem ültünk fel.

## A pártért az ördöggel is cimborálni

A Munkáspárt tizenhat éve stabilan a baloldalon van. Mi nem mozdultunk. Az MSZP fokozatosan elment jobbra, és lényegében feladta a baloldal alapvető, stratégiai értékeit.

Lehet-e a baloldali, kommunista Munkáspárt és a jobboldali, polgári MSZP között közös pont? Lehet! Annak idején szívvel-lélekkel támogattuk a Medgyessy-kormány első száz napját, a szociális intézkedéseket. Támogattuk, mert érdekünk volt. Támogattuk Magyarország EU-csatlakozását is a népszavazás idején. Támogattuk, mert az emberek hangulatát figyelembe véve így láttuk helyesnek. Támogattuk, bár alapvető osztályérdekeink ellen szóltak, hiszen tudjuk, hogy az EU nem a munkások európai szervezete, hanem a nagytőke érdekszövetsége.

Támogatnunk kell-e a felsőkötésű privatizációját, a MALÉV eladását csak azért, mert az MSZP és Gyurcsány így akarja? Nem és nem! Nem azért, mert nem szeretjük az MSZP-t, hanem azért, mert ezek a lépések súlyos kárt okoznak az egész magyar társadalomnak, és azon belül nekünk, a dolgozóknak.

Lehet-e a baloldali, kommunista Munkáspárt és a jobboldali, polgári Fidesz között közös pont? Lehet! Orbán Viktor okos dolgot mondott, amikor Gyurcsánynak azt javasolta: ne engedje a gázárak emelését, de a villanyáramét se. Ez a mindenkori miniszterelnök hatásköre, megteheti. Az ilyen javaslatokat minden lelkiismeret-furdalás nélkül támogathatjuk. Nem azért, mert szeretjük a Fideszt, nem! Hanem azért, mert ez a mi régi politikai követelésünk, ami összhangban van a dolgozók érdekeivel.

Támogatnunk kell-e a Fidesz politikáját az USA-val kapcsolatban, csak azért, mert Orbán így akarja? Természetesen, nem! Azért nem, mert ezt rossznak, a dolgozó emberek érdekeivel ellentétesnek tartjuk.

Édesanyámnak megkísértem elmagyarázni, hogy jövőre, a választáson nem az lesz a helyzet, hogy van egy baloldali MSZP és egy jobboldali Fidesz. Nem! Két jobboldali párt van, és mi őket nem választhatjuk, csak a Munkáspártot. Nekünk nem kell félni Gyurcsány kormányát. Ha megbukik, nekünk nem lesz rosszabb, bár elfogadom, talán jobb sem.

Nekünk nem kell rettegnünk Orbán Viktor győzelmétől, mert nekünk nem lesz rosszabb, igaz, valószínűleg sokkal jobb sem. Nekünk akkor lesz jobb, ha a Munkáspárt megerősödik, és lesz ereje hangoztatni a dolgozó emberek valóságos érdekeit. Úgy, ahogyan tavaly a kórház-privatizáció ellen tettük. Nem lett érvényes a népszavazás, de a kórházak eladását egyelőre meg tudtuk állítani. Nekünk akkor lesz jó, ha a Munkáspárt ott lesz a parlamentben, és nyomást gyakorolunk a polgári kormányra, akár ki is vezesse.

Karacs Lajosné

# Fejér megyei párttagok a kommunista név mellett

A múlt hét szerdáján a Fejér megyei rendezvényt kezdte a párttagok részvételével. Első lépésként a megyékben és Budapesten kibővített elnökségi üléseket tartanak, ahol a párt helyi vezető aktivistái fejtik ki véleményüket arról, hogy támogatják-e a párt nevének megváltoztatását.

Székesfehérváron a Barátság Házában sajtótájékoztatóval kezdődött a rendezvény. „Jól bevált gyakorlat ez nálunk – mondja Erdős Ferenc megyei elnök és Espár István székesfehérvári elnök. – A párt döntése a mi belügyünk, de nekünk minden nap el kell jutnunk az



Erdős Ferenc



Espár István

emberekhez.” A szervezőmunkájuk nem volt eredménytelen. Székesfehérvár és a Velencei-tó

térségében még aznap este tízezrek hallhatták a Munkáspárt véleményét.

A rendezvényen részt vett Thürmer Gyula, a Munkáspárt elnöke. Kiemelte, hogy a Fejér megyei kommunisták jól készülnek a választásokra. Minden választókerületben megvan már a jelöltjük, részletes tervek készültek a kopogtatócédulák gyűjtésére. Fejér megye a gyűjtési terv teljesítésében az első helyen áll a megyék között.

A kibővített elnökségi ülésen 21 fő vett részt. 18 elvtárs támogatta a kommunista név felvételét, 3 fő Dunaújvárosból pedig ellene szavazott. A kibővített elnökségi ülés úgy döntött, hogy a megye vezetői menjenek el minden dunaújvárosi alapszervezet taggyűlésére, aktív részvételükkel segítsék a helyi tagság tájékozódását. A fórum az előbbihez hasonló szavazati aránnyal állásfoglalást fogadott el, amelyben elítéli a pártellenzék magatartását.

– Munkatársunktól

## NEM KÉRÜNK A PÁRTELLENZÉKBŐL!

A Munkáspárt Fejér megyei tagjai többsége nevében határozottan elítéli a belső ellenzék romboló tevékenységét, amelyet hosszú idők óta folytatnak a pártegység megbontására. Meggyőződésünk, hogy a Központi Bizottság többségi döntésével hozott határozatok, amelyeket a 2005. június 4-én ülésező 21. Kommunista Kongresszus nagy többséggel megerősített, törvényesek, megfelelnek a párt szervezeti szabályzata előírásainak.

Tűrhetetlennek tartjuk, hogy a párttagságától megfosztott Vajnai Attila s Fratanolo János különböző sajtóorgánumban pártvezetőként nyilatkoznak, becsmérlik, lejárató kampányt folytatnak a párt országos vezetése ellen.

Valótlanul tájékoztatják a párt tagságát és a közvéleményt, hogy jogerős bírósági végzés visszahelyezte őket funkciójukba, holott még nincs jogerős végzés. Ezért kinyilatkozunk, hogy nem kívánunk velük együtt dolgozni sem most, sem a jövőben.

Székesfehérvár, 2005. augusztus 17.

A Munkáspárt Fejér megyei kibővített elnökségi ülésének résztvevői

# Most már a tagságon a sor

– Öntsünk tiszta vizet a pohárba, hogy az emberek messziről láthassák: ez a Munkáspárt, mi vagyunk a kommunisták és nem azok, akiket csak annak vélnek. A Munkáspártot ma is sokan keverik az MSZP-vel, ugyanakkor a Fidesz a 2006-os parlamenti választás előtt többet beszél a munkásokról, mint maga a Munkáspárt – említette bevezetőül Thürmer Gyula elnök augusztus 19-én azon az értekezleten, amelyet a névváltoztatásról és a választási felkészülésről hívtott össze a Pest megyei elnökség.

Az összejövetelen elhangzott, fordulóponthoz érkezett a párt. Óriási a jelentősége, hogy akik az élén állnak, megyei, területi elnökök és alapszervezeti titkárok, milyen példát és lelkesítést adnak a tagságnak a Magyar Kommunista Munkáspárt névváltoztatására. Eljutni mindekihez és beszélgetni velük, hogy október végétől, november elejétől új névvel fejezzük ki: a kizsákmányoltak oldalán mi vagyunk. Ez most a legfőbb feladat. A találkozás az alapszervezetek tagjaival a párt új nevére szavazás kapcsán alkalmas nyújt arra is, hogy tisztázzák, mire készül a Vajnai-féle ellenzék. Sztetvemi a Munkáspártot és szavazóit átvinni az MSZP-hez. Eddigi törekvéseik kudarcot vallottak.

Többen a munkásmozgalom szép hagyományának folytatását látják a névváltozásban. Lajos Sándor, aki 1946-ban lett a Magyar Kommunista Párt tagja, Arvai Jánossal és egy másik, maglódi elvtárral együtt örül, hogy az új név által is visszatérhet abba a párba, amelybe egykor belépett. Körös-



Mendel Lajos

tétét lenről Szab Sándor úgy foglalt állást, hogy „...kerek perec mondjuk ki, mi kommunisták vagyunk, engem a falumban is így könyvelnek el”. Juhász Tibor Vecsésről jelezte: ők is a KB többségi döntését fogadják el a névváltoztatásról, ugyanakkor új embléma (címer) megtervezését javasolta, az alkalomhoz illően. Ásin Gábor óvatosságból jónak látná jogi úton levédeni a Magyar Kommunista Munkáspárt nevet, nehogy mások felhasználhassák és visszaéljenek vele.

Pest megye elnöke, Mendel Lajos az értekezleten ismertette a parlamenti képviselőre jelölteknek kiválasztott személyek névsorát. A megye tizenhat választókerületéből eddig tizenháromban van jelöltséget vállaló férfi és nő, köztük egy háromgyerekes dolgozó anya is. A Munkáspárt a novemberi központi bizottsági ülésén szeretné valamennyit együtt látni az országból, hogy azután majd szerződést kössön velük. Ahhoz, hogy szereplésükhöz a kampány során minden feltétel adva legyen, a pénzügyűjtést folytatni kell. Mindenesetre biztató, hogy a választási pénz egyharmada tavasz óta már megvan. Korábban csak négy év alatt tudott a párt ennyit összegyűjteni. Örömmel fogadta az értekezlet, amikor Gellért István felállt és megkérdezte: „Ma be lehet-e fizetni Tízezer forintot a Tízezeres Klubjába?” Már hogy ne lehetne!

A résztvevők, a meghívásnak eleget tett 26 fő, az értesített helyi pártvezetők többsége külön-külön személyesen nyilatkozott, hogy egyetért-e a Munkáspárt névváltoztatásával. A megjelentek – Major László Nagymarosról, Sík Tibor Ceglédről, Nagy Sándor és a többiek – kivétel nélkül úgy döntöttek, hogy igen. Most már, a következő napokban, he- tekben a tagságon a sor.

Kohl Antal



## Ránk mosolygó bélyegarc

Vajnai Attila, a Munkáspárt Központi Bizottsága és a 21. Kommunista Kongresszus által is kizárt alelnök, sokaknak, így nekem is a párt szimpatikus arcai közé tartozott. Agilitása, kommunikációs készségével párosuló szereplési vágya politikusi erényeket csillogtatott. A pártvezetés megbízásából a vörös csillag elismeréséért kifejtett munkája már korábban ismertté tette a párt számára az alig biztosított médialehetőségek között is.

Vajnai Attila ismertségét növelte az a körülmény, hogy pártmegbízatként „reszortjánál fogva” számos szervezetnél, egyesületnél, társaságnál, esetenként pártoknál képviselte a Munkáspártot. Nos, úgy vélem, hogy Vajnai ebben az időben kezdett eltévedni, s új célt találva célt tévesztett. Vajnai ebben a közegben forogva kezdte elhinni, hogy ő képviseli a „jó Munkáspártot”, míg a Thürmer Gyula vezette pártvezetés és a Központi Bizottság a rosszabb, „az idők szavát meg nem értő Munkáspártot”. Az ambiciózus Vajnai nem vette észre, hogy felragadt a számára édes mézgel felkínált légyfogóra, és élvezve növekvő ismertségét és közszereplővé válását, hozzákezdett saját maga újjáépítéséhez. (Megjegyzem, és nem zárom ki, hogy Vajnai új kapcsolatrendszerében is lehetnek tisztességes emberek vagy akár a Munkáspárt részéről is vállalható aktuálpolitikai vagy akár hosszabb távú célok, de itt és most nem erről van szó.) A „forgásba került” Vajnai a nagypolitika ízet kóstolgatva nem vette észre, hogy felhasználják és manipulálják az alapvető célkitűzés, a marxista-kommunista párt szétzilálása és lehetőség szerinti felszámolása érdekében. Vajnai Attilának látni kellett volna, hogy egy-két kivételtől eltekintve, a körülötte forgó személyiségek és szervezetek a jobboldali, az albaloldali, az újkonzervatív vagy neoliberalis

pártokhoz kötődnek! A volt pártalelnök új, megszaporozott, kedélyes barátai a kisujjukat sem mozdították a gyakorlati munkában a Munkáspártért, mikor is a választási harcban jelöltséget, ajánlószelvényeket kellett gyűjteni vagy a Munkáspárt akcióiban télen, hóban, fagyban részt venni.

A V. A. által szerkesztett és felügyelt internetes honlap Fórum rovatában 2004 elején megjelent egy kis létszámú, de igen aktív levelezői kör a pártvezetés állandó bírálatával.

A beindult Vajnai, mikor a párt elnöksége az egyetlen egyszerű módon leállította a Munkáspárt-ellenes Fórum rovatot, segítőivel, a Munkáspárt nevének felhasználásával, a párttól független „megújult munkásmozgalmi” fórumot indított. V. A. üzenetben biztosította a vele közösen gondolkodókat, hogy alkossanak vele közösséget és szervezzenek akciókat. Vajnai, még mindig mint a Munkáspárt alelnöke, leírja és kifejti, hogy olyan honlapot tart kívánatosnak, „melynek alakításába nem szólhat bele egyetlen szervezet sem”, mert mint írja, „a mozgalom nem azonos bármely szervezet bármely testületével”. V. A. és „törzse” ezzel megkezdte a Munkáspárt tagságának manipulálását, saját tagságuk és szervezetük kiépítését, valamint politikai elveik ismertetését. Ezek után már nem volt megállás.

V. A. a párt elnökségének és a megyei elnökök nagy többségének kérése ellenére szétosztogatta a KB tagjaihoz írt és bizalmi szavazást kérő levelét, s meghívottként behozott két polgári újságíró a Központi Bizottság ülésére, egyikük gyalázkodó írásműve a Magyar Narancsban meg is jelent.

Vajnai megkezdte Fratanolo Jánossal a Baranya megyei pártelnökkel szoros együttműködve a hírlevelek nyomtatását, a postai levelezéseket, a telefonbeszélgetéseket, a találkozó szervezését. Megindított

ták a vidéki frakciógyűlések, sajtótájékoztatók szervezését, sajtóanyagaik ma már terjedelmes címlistákra mennek. A 21. Kommunista Kongresszusra több mint 400 „láthatatlan jelentkezőt” szerveztek a határozatképtelenség elérése érdekében. Ugyanezért a június 25-ei Központi Bizottsági ülésre szervezeten nem jelent meg a befolyásuk alá került KB-tagok többsége, aktivistáik az utcán ismételt gyalázkodó röplapokat osztogattak a KB-ülésekre érkezőknek. A szervezők azonban ismét tévedtek, mert a Központi Bizottság a párt soros feladatairól határozatképes döntéseket hozott. A Munkáspárt aktív megyei és városi vezetői, az alapszervezetek titkárai jól tudják, hogy ez a „háttér-” szervezkedés rengeteg pénzbe kerül és ma már alig indokolt a mégis feltehető kérdés, hogy miből, miért, kinek az érdekében történik mindez?

1988–89-ben „belső pártelvtársak” rombolták szét az MSZMP-t, hozták létre a számukra zsíros jövőt biztosító tőkés, kapitalista fordulatot. A Központi Bizottság két határozatában és a 21. csepeli Kongresszus elítélte a frakciózást. Vajnai Attila és vezértársai, valamint inspirálóinak tevékenysége megbocsáthatatlan bűn a magyar kommunista mozgalom, a párt egysége és működőképessége ellen. Tudni kell, hogy az, amit a 2006-os választások előtt nyolc hónappal művelnek, az pártrombolás. Tevékenységük szervezett, tudatos és pénzerrel jól meztámogatott. A csepeli Kongresszus a Munkáspárt Központi Bizottsága és párttagságunk döntő többsége felismeri az újra visszaközösítő veszélyt és megvédi a magyar dolgozók, a munkások, az alkalmazottak, a rendszerváltás veszteségeinek pártját, a Kommunista Munkáspártot.

Nagyvári László  
a Munkáspárt  
Csongrád megyei elnöke

## Már egy pohár vízért is fizetni kell?!

Drága a víz, drága az élet! Postás ismerősöm panaszkolt, hogy a műemlékvárosban, ahol szolgálatát ellátja, sok szép, enyhét adó ivókút van, ám azokat az utóbbi időkben a Vízmű már nem látja el vízzel. Drága a víz, így a fáradt vándor, ha meg-

szomjazik, kénytelen valamelyik méregdrága presszóban vagy kocsmában szomját oltani. Ott viszont enyhét adó csapvizet vagy pláne, forrásvizet nem adnak. Csak gyanús eredetű, méregdrága ásványvizet vagy alkoholos italokat.

E sorok írója megpróbálta az egyik presszóban, hogy kért egy pohár tiszta csapvizet. Majdnem botrány lett a dologból. – Menjen a kúthoz vizet inni, mit képzelsz magad!

Dezső László  
Esztergom



## Utolsó látogatók

Szabadságomat családommal a Mátrában töltöttem, és ellátogattunk a parádsasvári üveggyárba is. A gyerekeknek lelkesen mutogattuk, hogy készülnek a különböző üvegtárgyak, poharak. Mi magunk is most először láttuk élőben az üvegfűvés műveletét, amit ki is próbálhattunk. Jó érzés volt látni, hogy egy ilyen nagy múltú gyár átvészelt az utóbbi évek-évtizedek nehézségeit, és immár három év híján háromszáz éve készülnek az egyedi, a világ sok részén ismert magyar termékek. Vásároltunk is néhány szép üvegtárgyat.

Aztán hazajöttünk, és másnap kinyitva az újságot, az első hír, ami szembeötlött, hogy bezárt a parádsasvári üveggyár, s megindult a cég felszámolása több százmillió tartozásuk miatt. Talán a mi családunk volt az egyik utolsó, amelyik még látta a gyárat működés közben.

S sajnos ezzel nemcsak egy újabb „hungarikummal” szegényedtünk, illetve egy idegenforgalmi látványosság tűnt el, hanem, mint kiderült, tavaly óta több száz ember munkahelye is megszűnt ezáltal; a végső stádiumban nyolcvan dolgozót küldtek el.

Lassan már nem marad olyan gyár, üzem, amely a mi hagyományos, speciális termékeinket gyártja, esetleg még hazai, ne adj’ isten állami tulajdonban. Az is elgondolkodtató, hogy legalább ilyen esetben, amelyben most a paradízi gyár került, miért nem avatkozik be az állam. Felvásárolhatná vagy támogatná, biztos lenne valamilyen megoldás.

Fodorné Vági Judit  
Budapest

## Nehéz napok

Írhattam volna nehéz hónapokat is, mert sajnos hónapok óta tart pártunkban egy olyan állapot, melyet nehéz minősíteni. Felelősséggel pálcát törni valaki vagy valakik fölött, igen meggondolandó feladat és elhamarkodni nem szabad.

Vannak dolgok viszont, melyek egyértelműek. Akármilyen színű szervezet is legyen az, a többség akarata előtt fejet kell hajtani. A döntés előtt lehetnek a vélemények különbözőek, lehet ezeken hangot adni, mert ez sérti a testület törvényeit.

Ha ezt megpróbálnák elfogadni a sokszor okatlanul okoskodók, akkor sokkal kevesebb lenne a gondunk és eredményesebb lenne a munkánk.

Rövidesen lezárul a kongresszus által elhatározott párt-szavazás. Én azért értek egyet a Kommunista Munkáspárt névvel, hogy ezek után ne nevezhesse magát zavartalanul az MSZP baloldali pártjának.

Kishazánkban itt van Amerika: kialakulóban van a Republikánus és a Demokrata Párt. Mindkét párt mögött kapitalista érdekcsoportok sorakoznak. Nálunk ez a Fidesz és az MSZP. Egész életünk egy nagy választási kampány. A politika választások idején csúcsokat dönt, közben enyhébb, de min-

dig jelen van. A választóknak, illetve az adófizetők pénzének nagy része erre megy el és alig esik szó a napi gondokkal küzdő tömegek életéről. Jó ez nekünk? Hát nem igazán.

Pártunknak a választásig szinte újjá kell szerveződnie. Nagyon nehéz feladat. Viszont voltak a kommunisták ennél sokkal nehezebb helyzetben is. Gondoljunk csak az illegális éveire. Ne kerüljön rá sor.

Ennek a pártnak csak adni lehet. Támogatni kell úgy anyagilag, mint erkölcsileg. Nem várható el, hogy jól fizető állások sorozatát kínálja. Az sem várható el, hogy híveinek nagy profitot biztosító megrendeléseket adjon. Azért kell tevékenykednünk, hogy fennmaradjunk és fékezzük ezt a kialakult vadkapitalizmust. Küzdenünk kell azért, hogy három százalékra csökkenjen a küszöb és így reményünk lehet bejutni a parlamentbe. Ha egymást marjuk, azzal nem fog növekedni az esélyünk.

Véleményem szerint a fentiekhez csatlakozók az igazi kommunisták. Tegyük félre minden vélt és valós sérelmet. Koncentráljunk a választásokra, és utána álljon oda aki akar a tisztújító kongresszuson, és mondja azt, hogy majd én megmutatom.

Szadvány Gyula  
alapszervi titkár, Baktakék

## Felújított hősi temető Szentesen

Az orosz kormány saját költségén sorozatban újítja fel a Magyarország felszabadulása közben hősi halált halt szovjet katonák temetőit. Csongrád megyében idáig Szegeden, Makón, Hódmezővásárhelyen és augusztus tizedikén Szentesen került sor a szovjet hősök felújított temetőjének ünnepélyes avatására.

Az ünnepség előtt fél órával érkezett a temetőhöz – az orosz konzul és kísérete, köztük Boros János megyei elnökségi tag már ott voltak. A kölcsönös üdvözlés után elmondottam a konzulnak, hogy mi, a Munkáspárt, a magyar kommunisták tudjuk azt, hogy hazánk felszabadításáért kétszáz ezer szovjet katona és tiszt áldozta életét, és a magyar nép többségével együtt kegyelettel őrzik emléküket.

A hivatalos ünnepség egyszerű, de nagyon emberi volt.

Az orosz és magyar himnusz után 35-40 fős közönség jelenlétében az orosz konzul rövid beszédben méltatta a szovjet katonák hősiességét, azokat, akik életüket áldozták Magyarország felszabadításáért, majd hivatalosan is átadta a felújított emlékművet és temető gondozására a polgármesternek.

Szibrik Imre polgármester is méltatta a szovjet katonák áldozatát. Ígéretet tett arra, hogy a felújított temetőt a jövőben gondozni fogják. Ezután koszorúzás következett. Négy koszorú közül az elsőt az orosz konzul, a másodikat a polgármester, a harmadikat a Munkáspárt, míg a negyediket az MSZP helyezte el az emlékműnél.

Utána barátságos beszélgetésre került sor, nem siettek a vendégek.

Hegyaljai Valdemárné  
Csongrád megyei elnök

## JÓZSEF ATTILA

Ha egy szám után két meghatározás található, az első a vízszintes.

**MEGHATÁROZÁSOK:** 1. A Lebukott című versből idézzük; az első sor. – Norvég popegyüttes. 2. Ilyen kannának nevezik a szögletes, nyak nélküli üzemanyagtartályt. 3. Inokuláció. 4. Uzsonnával járó társas összejövetel. 5. Aranykorona, röv. 6. Szodoma igaz embere. 7. Labdarúgó volt (Zoltán). 8. Keserűvíz-márka. 9. Kihallgat. 10. Némán rop! 11. Örli-üzem. 12. Előkelősködés. 13. Holland festő volt (Frans). 14. Másolat. 15. Nagyobb díszkert. 16. Gombóc ...; Csukás István hőse. 17. Áruló szovjet kormányfő (Alekszej). 18. Gabonatorzs. 19. Ritka női név. 20. Mézgák szomszédja. 21. A Vörös és fekete című Stendhal-regény főszereplője (Julien). 22. Néhai lett sakkozó (Mihail). 23. Könnyű kékszőlőbor. – Ingenymunkát

végző jobbágy. 24. Ruhát vízben tisztít. – Az idézet második, befejező sora. 25. Piaci árus. 26. Községben élő személy. 27. Zamatos. 28. Ollós állat. 29. Izomkötő szalag. 30. Radó Sándor álneve volt. – Tárgyalások lefolytatására kiküld. 31. Forgatócsoport. – Csacsi. 32. Luxemburg és Kuba gépkocsijele. 33. Postai úton tartja a kapcsolatot. – Lyuk, népiesen. 34. Enikő, becézve. 35. Vásodás. 36. Hannibál etnikuma. 37. Air ...; légiposta. 38. Kondenzátor vezető fémfelülete. 39. ... Module; holdkomp. 40. (Villamos) kocsiszín. 41. Küzdelem. 42. A Himnusz zeneszerzője (Ferenc). 43. A tudat meghatározója. 44. A Maigret-történetek írója (Georges). 45. Népi(es) dalokat énekelni szerető. 46. Páratlan gomb! 47. Masinával történő. 48. Saulusból lesz a damaszkuszi úton! 49. Festő, a fasizmus áldozata (Imre, 1907–44). 50. Búcsú-üdvözlés. – Dél-amerikai folyó. 51. Édesburgonya. 52. Zacsók. 53. II. Erzsébet alattvalója. – Kisebbit divatárúbolt. 54. ... Ischl; osztrák fürdőváros. – Dől. 55. Pénzt csekszámlára küld. 56.

Bagolyfajta és rejtvénylap-család. 57. Morva síkság. 58. Kossuth-díjas festő (István, 1882–1963). 59. Aeneas szerelme. 60. Ókori állam Egyiptom déli szomszédságában. 61. Nem is fölött! 62. ... Sawyer; Mark Twain hőse. 63. Ríva gyászol. 64. Ószvezér. 65. Szaddám Huszein hazája. 66. A szabadba. 67. ... Jack; a brit birodalmi lobogó népies neve. 68. Félíg nála! 69. Négy főváros folyója.

Horváth Imre

Az előző lapszámunkban megjelent rejtvény helyes megfejtése: *Sarló villan, lesújt a kalapács, s börtönről, gyárról lehall a lakat.*

Nyertesek: Horog Ferenc (*Bonyhád*), Dombi Gyula (*Szeged*), Benkő Tiborné (*Salgótarján*).

E heti feladványunk helyes megfejtését 2005. szeptember 5-ig lehet beküldeni a szerkesztőség címére (1082 Budapest, Baross u. 61.).

1	2	3	4	G	5	6	7	8	9	Á	10	11	12	N
13					14						15			
16				17		18						19		
	20				21		22				23			
24				25		26			27	28				
29				30				31					32	
					33			34		35		36		
37	38					39			40		41			
42				43		44				45				L
46				47		48			49				50	
51		52						53				54		
55						56	57			58		59		
60				61				62		63				64
65				66		67			68		69			
K				Z						NY				

● Fentiek alapján határozatot hoztam a bizalmas nyomozás bevezetésére, személyi dosszié megnyitására.

Anhalt Róbert rendőr főhadnagy  
Egyetértek. Pálffy Imre rendőr őrnagy alosztályvezető.”

Még ugyanannak a hónapnak a 13. napján megszűletett egy intézkedési terv is az ügyben:

„... A bizalmas nyomozás fő feladatát képezi 'Bolygó' személyi körülményeinek, magatartásának, politikai állásfoglalásának és tevékenységének társadalomra való veszélyességét bizonyítani vagy cáfolni.

Ennek érdekében 1976. június 15-ig terjedőleg az alábbi intézkedések végrehajtását tervezzük:

– Felderítjük és tisztázuk:  
– a trilógiát milyen célból és okból, kinek vagy kiknek az alapdöntéséről, megbízatásából készíti,

– a második, harmadik rész mikor és hol játszódik, milyen témakörrel foglalkozik,

– a már ismert külföldi lapok vagy azokon túl milyen külföldi szerv vagy szervezet kapcsolódik még az ügryhöz,

– a III/III-4-c alosztály 'Fekete István' fedőnevű titkos megbízottja jól ismeri 'Bolygó' -t és feltehetőleg. Az adott operatív helyzetnek megfelelően magatartási vonalát, feladattervet kidolgozzuk.

– Hálózati pozícióink erősítése érdekében megvizsgáljuk 'Bereznai' fedőnevű tmt-t (a „tmt” a kód szerint: titkos munkatárs. Az állambiztonsági szervek hálózatának legmegbízhatóbb tagja, aki elvi meggyőződésből, magas fokú áldozatkészséggel, kezdeményezőleg vett részt a titkos együttműködésben, és a legbonyolultabb hálózati feladatok elvégzésére is alkalmas volt. – M. Gy.) 'Gyémánt', 'Francia', 'Török' fedőnevű titkos megbízottak lehetőségeit, felhasználásuk módját.

– Kapcsolatai körében kutatómunkát végzünk újabb személyek beszerzésére.

– A III/III-4-c alosztály meglévő hivatalos és társadalmi kapcsolatait a szükséges mértékben felhasználjuk.

– Különös figyelmet fordítunk a trilógia további két kötetére, amennyiben olyan adatok jutnak tudomásunkra, hogy az ellenséges tartalmú, úgy hálózati lehetőségeinken keresztül vagy külön javaslatra titkos kutatás útján megszerzzük.

– Amennyiben valamely ellenséges tartalmú írást külföldi kijuttatás érdekében előkészíti vagy megkísérli, úgy azt operatív kombinációval megakadályozzuk.

– Azokat a bel- és külföldi kapcsolatait, akik valamely ellenséges tartalmú anyag külföldre történő kijuttatására vállalkoznak, határfelügyeletük és fokozott vámmellenőrzés alá vonjuk.

– Személyét és külföldi kapcsolatait közül... (itt egy vagy több nevet röptöltek a későbbi feldolgozóknak – M. Gy.) szoros 'K' ellenőrzés alá vonjuk, szükséges esetben kapcsolataira is kiterjesztjük ('K' ellenőrzés: 'postai küldemények operatív ellenőrzése, melynek során az állambiztonsági szervek a bizalmas nyomozás alatt álló személy postai küldeményeit felbontották, illetve esetenként elkobozták' – jelzi a kódok megfejtésének gyűjteménye).

– Lakástelefonjára a 3/A operatív rendszabályt ('telefon lehallgatása') kapcsolatainak, programjának megállapítása érdekében bevezetjük...”.

(Akármilyen hihetetlenül is hangzik: ennek a rendszabálynak később komoly hasznát vettem. Mikor a Harrer Pál utcai panelépületből egy négylakásos társasházba költöztünk át, mind a négy tulajdonos beadta az igényét telefonra, de egyedül az én kérelmemet fogadták el. A víz, a gáz még be sem volt kötve, de a padlón már ott feküdt egy zöld készülék. Akkor azzal hízelegtem magamnak, hogy a népszerűségemnek köszönhetően ezt a gyors intézkedést, ma már valószínűleg tartom, hogy a Postára is hatottak a nyomozati érdekek. A telefonlehallgatáshoz minimum telefon kell, ennek híján a megfigyelési hálón komoly lyukak keletkeztek volna.)

„– A birtokunkba került információk alapján szükség esetén a 3/E operatív rendszabály ('szobalehallgatás') bevezetésére külön javaslatot teszünk.

– Indokolt esetben operatív figyelését megszervezzük és ezt kapcsolataira is kiterjesztjük.

– A beérkezett adatokat, információkat, anyagokat folyamatosan értékeljük, azokról a felső vezetést időben tájékoztatjuk.

– Tevékenységéről, magatartásáról értékelő jelentést készítenek.

– A keletkezett adatokat, a tervben meghatározott intézkedések eredményeit értékeljük és javaslatot teszünk a bizalmas nyomozás befejezésére, meghosszabbítására, vagy a realizálás módjára.

A feladat végrehajtásáért felelős Anhalt Róbert rendőr főhadnagy

Egyetértek: Pálffy Imre rendőr őrnagy, alosztályvezető

Engedélyezem: Harangozó Szilveszter rendőr vezérőrnagy főcsoportfőnök-helyettes.”



Moldova  
György

## Az utolsó történet

– ÖTÖDIK KÖTET –

### ÖNÉLETRAJZI TÖREDÉKEK

#### Kizárólagosan A Szabadságban

Tudom, hogy rossz fényt vet a jellememre, de a lapot végigolvasva a legkisebb hálát sem éreztem, amiért komoly és felelős emberek ilyen alapaossalal kívántak érdeklődni szerény személynem és tevékenységem iránt. Különösebb düh vagy harag sem fogott el, ezt már akkor kiéltem, mikor a megfigyelés tényéről értesültem, inkább csak elképedtem azon a primitívségen, mely a tervezett intézkedések felsorolásából áradt:

– Kikérem magamnak – mormogtam félhangosan –, hogy velem ilyen „bunkók” foglalkozzanak, olyan hohérok akasszanak fel, akik még a lányuk hajába sem tudnak megkötni egy rendes masnit!

● Mint korábban Máthay esetében, most is kísérletet tettem, hogy a nyomozás név szerint megemlémtt kezdeményezőit felkutassam. A telefonkönyvben szereplő Anhaltok egyikét, egy hölgyet felhívtam, de ő nem tudott felvilágosítással szolgálni a névkoráról. Egy ismerőse szerint Anhalt Róbert hajlott testtartású, nemtörődöm természetű ember volt, aki feladatát unatkozó hivatalnokként látta el. Oszályvezetőjét, Pálffy Imre őrnagyot is hiába kerestem.

A legfőbb személyiség, a megfigyelést engedélyező Harangozó Szilveszter vezérőrnagy neve természetesen nem szerepel a budapesti telefonkönyvben, de az egyik volt testületi társától megszerztem a számát. Az illető egyébként lesújtó értékelést adott Harangozóról, aki egyaránt igyekezett kapcsolatot fenntartani Bicskovval, a Belügy szovjet tanácsadójával és a reformistának elkönyvelt Aczél Györggyel. Magatartását így jellemezte:

– Naponta hússzor törölte le a cipőjét!

Még egy adatot találtam: a Political Capital emlékeztető közléseinek egyikén is szerepel a neve. Harangozó 1985. V. 1-jétől 1989-ig töltötte be a III. főcsoportfőnökség vezető posztját – egyben a belügyminiszter első helyettesének is számított. A közlés szerint az iratmegsemmisítések egyik fő felelősének tekinthető.

Felhívtam és bemutakoztam, ahhoz képest, hogy személyesen soha nem találkoztunk, Harangozó barátságosan fogadta a jelentkezésemet, de rögtön utána tett egy kritikai megjegyzést:

– Most olvastam a maga „A gyávák bátorsága” című könyvét, nem voltam elragadtatva tőle.

Ezen, őszintén szólva, nem csodálkozom, mert ez a regényem témáját tekintve érinti az ÁVH és az állambiztonsági szolgálatok tevékenységét – igen kevés jó szót vesztegetve rájuk –, de nem kezdtem bele egy ilyen vitába.

Soha nem képzeltem, hogy különösebb diplomáciai érzékkel rendelkeznek, minden konfliktusomban a lehető legnyitottabb taktikát választotam – ezt akár erénynek, akár hiányosságnak is felfoghatjuk. Most sem tettem kísérletet arra, hogy valamilyen trükkel megpróbáljak csöbe húzni egy volt titkosszolgálati tábornokot, azonban rátértem a lényegre:

– Harangozó úr, Ön 1975 júniusában aláírt egy rendelkezést az én személyem titkos megfigyelésére.

– Ezt honnan veszi?

– Itt van a kezemen annak a papírnak a másolata, amelyben engedélyezi az akciót. Bizonyítékkal felolvastam neki néhány sort az iratból, ez meggyőzhette, hogy nem a levegőbe beszélek. Visszakérdezett:

– És mi baja lett ebből?

– Hosszú évekig úgy kellett élnem, hogy minden leveletem felbontották, jó néhányat el is koboztak, máig nem kaptam meg őket. A telefonjaimat lehallgatták, a lakásomba „poloskákát” tele-

pítotték, a nyilvános fellépéseimen provokáltak, és még sorolhatnám tovább.

– És most mit kíván tőlem?

– Magyarázatot. Én nem szándékozom leleplezni vagy feljelenteni Önt, de szeretnék beszélgetni erről az ügryről.

– Mi érdekli?

– Szeretném, ha utólag megindokolná, hogy mivel szolgáltam rá erre a megfigyelésre. Meggyőződésem szerint minden tekintetben tisztességes, jogkövető állampolgára voltam a Magyar Népköztársaságnak, ezen az sem változott, hogy mindig és mindenhol elmondtam a véleményemet. Önök nemcsak jogtalanul, de alaptalanul is jártak el velem szemben.

– Azt ajánlom, hogy ne foglalkozzon velem.

– Nem tudom elfogadni az ajánlatát, ezt az ügyet tisztázni kívánom. Hajlandó leülni velem egy beszélgetésre? Ön határozhatja meg, hol és mikor, azt is megígérem, hogy nem viszek magnot, és nem készítek jegyzeteket.

– Nem hiszem, hogy valami lényegeset tudnék mondani.

– Ez nemet jelent?

– Egyszerűen annyit, hogy nem emlékszem semmire az ügryel kapcsolatban.

– Természetesen tudomásul veszem a választát, de meg fogom írni, hogy Ön, aki oly sok ember ügyében oly határozottan döntött, nem vállalta önmagát.

Ha akár Harangozó telefonját, akár az enyémet mostanában is lehallgatnák az illetékesek, szeretném megkönyvenni az anyag kikeresését azzal, hogy közülük: ez a beszélgetés 2005. január 31-én hétfőn zajlott le.

### VI. fejezet

A testület egykori tagjai között találni olyan embereket is, akik – Harangozóval ellentétben – felvállalják életüknek ezt a szakaszát. Mindegyiküket más-más megfontolások vezérlik, ennek megfelelően nyilatkozataik tartalma és stílusa is eltérő.

Egy magas rangú tiszt a személyét fenyegető megtorlástól tartva – szóban-írásban egyaránt vezekel, olyan módon, hogy az új rendszer kegyei-re számítva még mélyebbre tapossa a mocsárban amúgy is elsüllyedő társait. Látnunk a televízióban olyan személyt is, aki afféle karitatív szervezetnek próbálja feltüntetni a III/III-at, amely emberek számára életét és egzisztenciáját óvta meg a Hatalom túlkapasai ellen. Ez az emlékező inkább a politikai jobboldalra kacsingatott, amikor hozzátette, hogy a szervezete máig is fennmaradhatott volna, bukását az izraeli titkosszolgálat, a Moszad aknamunkája okozta, sok millió dollárral megvesztegetve az illetékeseket. Tőlük és hasonszórú társaiktól senki sem remélhet hiteles elemzést.

Én egy volt III/III-as tisztet ismerek – bár ez a szám növekedhet, nem tudhatom, hogy a holnap milyen új adatokat hoz majd a tegnappól. Ő C. rendőr ezredes, évek óta és jelenleg is a barátom. C. nem dicsekszik a múltjával, de nem is tagadja le, mindennemű és mindenkorai önéletrajzában feltüntetette. Ennek ellenére egészen 2004-ig, nyugdíjkerelmének benyújtásáig magas beosztást töltött be a rendőrségnél.

– A rendszerváltás után hogy maradhattál meg a „Cég”-nél? – kérdezem tőle.

– Az Antall-kormány leváltotta a rendőri vezető nagy részét, pályázatot írt ki a megyei főkapitányi és főkapitány-helyettesi posztokra is. A kizáró feltételek között szerepelt, hogy ha a jelentkező annak idején a III/III állományába tartozott. A mi megyénkben a főkapitányi tisztségre hamarosan megtalálták a megfelelő személyt, ő viszont ragaszkodott hozzá, hogy engem vehessen magam mellé az egyik helyettesének – a III/III-as múltammal együtt. Nem tudták lebeszélni a szándékáról, ezért a belügyminiszter módosította a kiírást: csak a főkapitány-jelöltnek kellett pályázatot benyújtani, a helyetteset egyszerűen kineveztek, így ki lehetett kerülni ezt az akadályt.

C. mindvégig a főkapitányság elismert és sikeres tisztjei közé tartozott, az ő nevéhez fűződött például a szentkirályszabadjai sorozatgyilkosság felderítése és a tettes elfogása. Erejéből akár még egy évtizedes megállatú is teltelt volna, de mély elégedetlenséget érzett a belügyekben uralkodó állapotok iránt, ezért kikérte az obsitot, elhárított minden marasztaló kísérletet. Szülőfalujában vett egy házat, rendbe hozta, és ott készült nyugdíjas életére.

● Mikor megkaptam a dossziéját a megfigyelésemről szóló jelentésekkel, mindenekelőtt C-vel akartam beszélgetni róla. Lehívott jövendő otthonába. Autóval várt a vonatonál a faluja 15-20 kilométerre fekszik az Intercity-járatok megállóhelyétől. Mikor beléptünk a havas kertbe, C. napraforgót, vizet adott odaszoktatott madarainak, hosszan figyelte a kertvégi dombon felfelé futó

fákat, hogy viselik a telet, aztán beinvitált a szobába, befűtött és leültünk.

Míg a köszöntőtalt kortyolgattuk, a szemem megakadt egy porcelánból készült Sztálin-mellszobron. C. követte a tekintetemet, és elmosolyodott.

– „Józsá bácsit” nézed?

– Honnan szerezted?

– Még az 1980-as években átvezényeltek a III/II-esekhez, vagyis a kémelhárításhoz. A dolog már el volt döntve, az utolsó napjaimat töltöttem a régi helyemen. A közvetlen felesletem sokat gorbombáskodott velem, ott tett keresztbe, ahol tudott, szerettem volna úgy „elköszönni”, hogy valami emléket hagyjak magamról. Egyik nap hívat:

– Na, C., még kap egy feladatot, ha ezt rendezés elvégzi, valamit jóvátehet a sok marhaságából. Egy vendég jön hozzánk a Német Demokratikus Köztársaságból: Ott vezérőrnagy, Markus Wolf elvtársnak, a Stazi parancsnokának a helyettese. Magára bízom, hogy szervezze meg a vacsorát, és szerezze be a megfelelő ajándékot Ott elvtársnak.

– Egy este lefoglaltam egy badacsonyi vendéglőt, de azt már nehezebben tudtam eldönteni: milyen ajándékot vegyek, amivel le tudom égetni a parancsnokomat, és mégsem lesz bajom belőle. Átmentem Herendre, a porcelángyárban megkerestem egy öreg haveromat, Tóth bácsit:

– Tata – mondom neki –, megvannak még a régi matricák?

– Tudnod kell, hogy a matrica nálunk nem egy levonóképet jelent, hanem öntőformát egy-egy dísz tárgy előkészítéséhez.

– Megvannak, Lacikám, össze akarták törni, de én eldugtam őket a padlásra. Melyik kellene?

– Sztálin maradt?

– Az is akad.

– Abból csináljon nekem kettőt.

– Holnap bejöhetsz érte.

– Az öreg le is gyártotta mind a kettőt, az egyiket itt látod, a másikat jó vastagon bepakoltam és csak közvetlenül a vacsora előtt adtam oda a parancsnokomnak. Az ki sem bontotta, csak lerakta maga elé az asztalra. Én a kijáráthoz közel telepedtem le, hogy ha kitör majd a botrány, gyorsan le tudjak lépni.

– Megjött Ott vezérőrnagy a stábjával, ő is hozott ajándékot mindenkinek, én, emlékszem, egy bőrtáskát kaptam. Akkor a parancsnokom következett mint vendéglátó, ünnepélyesen leszedte a papírt; ott állt kezében egy félméteres Sztálin-mellszoborral. „Józsá bácsi” akkoriban már a Szovjetunióban is eszmei közellenségnek számított, a mauzóleumi társbérletéből is kitelepítették. Ott vezérőrnagy átvette a szobrot, egy ideig hitetlenkedve nézte, aztán átölelte a parancsnokomat, és szájon csókolta:

– Mindig tudtam, hogy ti, magyarok vagytok az igazi elvtársak!

– A parancsnok még engem is megdicsért:

– No végre valami, C., amit nem rontott el!

A köszöntőtalt elfogyott, előveszem a jegyzet-blokkomat.

– Szeretnék néhány dolgot megkérdezni tőled, természetesen tudomásul veszem, hogy egyikre másikkra nem válaszolsz, mert felesküdtél a szolgálati titkok megőrzésére – és ez most is kötelez. – Én csak egyet kérek: hadd nézhessem meg majd a szöveget, nem azért, mert cenzúrázni akarok, de mindenképpen el akarom kerülni a tévedéseket – C. váratlanul Shakespeare-t idézi:

– „Bár az avatlatlan megnévettem,

Hozzáértőt csak bosszanthat...” Ha jól emlékszem, így szól a szöveg – és kezdhethjük.

– Mikor riportot írtam a rendőrségről, gyakran tapasztaltam, hogy „dinasztikus” alapon szerveződik: az apa hozza a fiát, a nagybácsi az unokaöccsét. Te is ilyen módon kerültél a testülethez?

– Az én apám asztalosmester volt, sohasem foglalkozott politikával és más úri huncutságokkal. Én viszont mák gyerekkorom óta lelkesedtem a rendőrkért. Ha nyomozók jöttek a falunkba, hogy megkeressenek egy eltűnt lovat vagy kocsit, én már ötévesen is ott loholtam mellettük, és próbáltam segíteni nekik. Mikor felnőttem, és közlebbbről is megismertem a rendőrség felépítését, már nem nyomozó akartam lenni, hanem vizsgáló, arról ábrándoztam, hogy bonyolult gyilkossági ügyeket bogozok majd ki.

– Érettségi után jelentkeztem a Rendőrtiszti Főiskolára, de nem vettek fel. Katonának semmiképp nem akartam bevonulni, ezért valahol máshol kellett továbbtanulnom. Jobb híján a Vendéglátóipari Főiskolára adtam be a papírjaimat. Három szakág közül választhattam: szakács, cukrász, pincér. A szakácskodás eleve kiesett, mert nem bírom a meleget, a cukrászoknak hajnali kettőkor kell felkelniük, az sem csábított, maradt a pincérség. A szakvizsga után csináltam is egy ideig, de az eredeti elképzelésemet nem adtam fel.

(Folytatjuk)

## Budapesti kibővített elnökségi ülés

2005. szeptember 1. 16.30.

Tisztelettel meghívjuk kerületi szervezeteink elnökeit, alapszervezeti titkárait a fent jelzett időpontban a Zuglói pártszervezet Ilka utca 32 szám alatti helyiségében tartandó értekezletre.

Napirend:

1. Ünnepléses szavazás a párt névváltoztatásáról  
Előadó: *Thürmer Gyula*
2. Aktuális feladatok a választási felkészüléssel kapcsolatosan  
Előadó: *Kajli Béla*

A fent nevezett tisztségviselők részvételére feltétlen számítunk. Akadályoztatás esetén kérünk jelzést a 334-1508-as telefonon.

**Kollát Pál**  
budapesti elnök

## Kubikosemlékezés

Az alföldi kubikosokra és az új kenyér ünnepére emlékeztek vasárnap Mezőtúron. A Munkáspárt Mezőtúr városi szervezete és a Szolnok megyei 6. választókerület területi elnöksége a Gyórfi Sándor alkotta kubikos szobornál szervezett ünnepséget. A rendezvényen szép műsorral szerepelt a helyi Hagymányórózó Klub. Az ünnepségen Thürmer Gyula, a Munkáspárt elnöke mondott beszédet.

„Meghajlunk a dolgozó ember nagysága és kitartása előtt” – mondotta Thürmer Gyula. Majd így folytatta: „Arra bízattuk az ország mai vezetőit: tiszteljék a dolgozó embert! Becsüljék meg a munkást, a parasztot! Az ő munkájuk révén van kenyérünk! Az ő munkája teremti meg jövőnket is, és nem a külföldi tőkés pénz. Becsülje meg a hatalom, a kormány a dolgozó embert! Becsülje meg szép szóval, okos politikával, tisztességes támogatással!”

A párt elnöke kitért a jövő évi választásokra is. „Mi ezen a napon is üzenjük a magyar dolgozóknak, munkásoknak, az agrárdolgozóknak, értelmiségieknek, vállalkozóknak: van olyan párt, amely értük él és dolgozik. Ez a párt nem a Fidesz, nem az MSZP, hanem a Munkáspárt – mondotta. – Magyar-

országot két jobboldali párt uralja. A munkás, a paraszt egyikkel sem jár jól. Értse és lássa mindenki: egy hiteles, egy szavahihető, egy valószínűs baloldali párt van ma Magyarországon, és ez a Munkáspárt.”

A program a Tűri Vásáron folytatódott. „Hagyományt akarunk létrehozni” – mondta *Herceg Antal*, választókerületi elnök, aki a térség ismert pékmestere. A párt elnökét ő és *Bíró Imre* párttitkár kísérték végig a vásáron, ahol sok ezer ember fordult meg. Volt, aki megállt egy kis beszélgetésre Thürmer Gyulával, volt, aki csak rámosolygott. Sokan jöttek el a délutáni programra is, amikor helyi elvtársaink régi kubikos ételekkel kínálták az érdeklődőket. Egy biztos, hogy a Munkáspárt ezen a napon nagyon sok emberhez jutott el.

– Munkatársunktól

## GYEREKSZOBA

A Munkáspárt mezőtúri ünnepségét furcsa incidens „színesítette”. A térség országgyűlési képviselője, Rózsa Endre, aki történetesen az MSZP színeiben jutott a parlamentbe, kifejezetten magánemberként eljött a rendezvényre. Azt mondta, hogy ő is szeretné leróni kegyeletét a kubikosok előtt. Szép és nemes szándék, a munkáspárti szervezők nem is szóltak egy szót sem. Igaz, ekkor már a szervezők is tudták, hogy a mezőtúri szocialisták, köztük a polgármester, nem repesnek az örömtől, hogy a Munkáspárt a kubikosszobornál tart ünnepséget. Nekik ugyanis ez tizenhat éven át nem jutott eszükbe. Most viszont megpróbálták lebeszélni a munkáspártiakat, hogy ne csinálják, vagy legalább is ne a Tűri Vásár idején, amikor rengeteg ember van a városban.

Rózsa képviselő úr feszengett, amikor Thürmer Gyula szavait hallgatta. A hallgatóságnak tetszett, a képviselő úrnak nem. Nem véletlen! Nehéz belátni, elviselni meg főleg nehéz, hogy az MSZP már nem az, ami egykor volt, és aminek ma is megpróbálja kiadni magát. Nem baloldali párt. Liberális párt, jobboldali párt, polgári párt, a kapitalizmus építője.

A programban egy beszéd volt betervezve, a párt elnöké. Utána korszorúzás, amelyhez már a képviselő úr is jelezte csatlakozását.

Mielőtt lerakta kicsiny koszorúját, Rózsa képviselő úr magához ragadta a mikrofont. Úgy, mintha otthon lenne, gátlástalanul és hívatlanul. Majd elkezdett beszélni. Hosszan beszélt, úgy bejött, hogy hovatovább hosszabb volt, mint a szónoké. Elmondta, hogy a szocialisták idején mi minden épült kis hazánkban, ezen belül Mezőtúron. Ne higgyenek azoknak, akik azt mondják, hogy itt lopás, csalás, korrupció van, itt fejlődés, építés, jólét van.

Miért volt ez a nagy igye-

kezet? Rózsa képviselő úr 2002-ben, az első fordulónál 10 716 szavazatot kapott. *Gombos József*, a Munkáspárt jelöltje a negyedik lett 1095 szavazattal. A Munkáspárt az országos egyezség keretében a második fordulónál támogatta Rózsa képviselő urat, így összejött neki 13 521 szavazat. A második helyre a Fidesz-MDF jelöltje, *Búsi Lajos* került, 11 265 szavazattal. Ebből könnyedén megérthető, hogy Rózsa úrból a Munkáspárt nélkül soha nem lett volna képviselő.

Rózsa képviselő úr ezért húzott most bele. A jelenlévők ezt pontosan értették. Azt is értették, hogy a képviselő úr az ő szavazataikra pályázik. 2006-ban azonban már hiába, már más világot élünk. A jelenlévők nem fűyültek, nem kiabáltak, nem zavarták el a hívatlan vendégszónokot. Lehet, hogy nekik sem volt gyerek-szobájuk, de az illetetők megtanulták kubikos és szegényparaszt szüleitől. S. G.

## IFJÚ ERŐ

Jólesik a szívnek, ha az ember olyan fiatalokkal találkozik, akik nem törődnek bele sorsukba. Akik tenni is akarnak azért, hogy boldoguljanak. Mindannak ellenére, hogy a kapitalista hatalom szinte áttörhetetlen falakat állít a munkásfiatalok érvényesülésére.

*Pacsai József*, 27 éves szobafestő-mázoló és *Németh Rita*, 25 éves szakács Keszthelyen laknak. Már öt éve élettársak, és augusztus 18-án együtt léptek be a Munkáspártba.

– *Miért e döntés – kérdezem –, hogy mátol kezdve a párt soraikat erősítitek?*

– Mert véleményünk szerint a Munkáspárt az egyetlen olyan szervezett erő – válaszol *József* –, mely fel tudja venni a harcot az országban egyre súlyosabbá váló társadalmi problémák ellen. Régen megbecsülték az embereket, ezzel szemben ma semmibe veszik a melósokat. Azelőtt valahogy általános volt a segítőkészség, manapság viszont, ha bajba kerülsz, szinte nincs, aki segítsen! Az emberekből kivessztek az együttérzés, sokuk számára már csak a pénz a fontos.

– És a fiatalok éppen olyan nagy bajban vannak, mint az idősebbek – veszi át a szót *Rita*. – Hiszen szeretnénk családot, de hogyan vállaljunk gyereket, mikor olyan drága a megélhetés, hogy saját magunkat is nehezen tudjuk eltartani. A mai fiatalok ezért nem vállalnak gyereket!

– Maradna még – folytatja a lány – az a lehetőség, hogy banki hitelt veszünk fel, de ez is elsősorban a bankoknak jó,

nem az átlag fiataloknak. Hiszen nemhiába volt soha nem látott rekordnyeresége, extra-profitja a tavalyi évben a bankszektornak! De hogy milyen áron, az nyilvánvaló. Az egyik banknak, szinte mindenki tudja, hogy melyiknek, több mint 400 százalékos volt a THM-je (teljes hirtelidő mutatója).

– Mi értelme akkor – fejezi be *Rita* – egy magunkfajta fiatalnak hitelt fölvennie?

\*

– Amikor én katona voltam – mondja *József* –, megtanultam, mi az a rend és fegyelem. És azt is, hogy adott esetben ez magát a biztonságot jelenti. A kilencvenes évek vége felé voltam egy évig katona, harcoksi parancsnok. Mostanában ismét gondolkodom azon, hogy immáron szerződéses honvéd leszek. Dehát időközben leépítették a hadsereget, szemétre dobálták a tankokat. És a lecsökkent létszámú tapolcai s zalaegerszegi alakulatoknál ha-



Németh Rita



Pacsi József

mar betelt a létszám. Hely csak az ország keleti részében lenne számomra, nagyon messze pedig nem szeretnék elmenni a városomtól, otthonomtól.

– Rengeteg problémája van hát a magunkfajta fiatal pároknak – folytatja *József*. – De segíteni kell magunkon, ki kell állni magunkért és társainkért. Ezért is vagyunk mi itt...

\*

Miután befejeztük a beszélgetést, és a szerkesztőség felé tartok, arra gondolok, hogy egyre kevésbé van igazuk azoknak a nyilas úri fiúknak, akik a burzsoá média jól fizetett állásából próbálják meg degradálni a Munkáspártot azzal, hogy úgy mond „túlkoros”.

Egyre több közöttünk az olyan fiatal, akinek rettenetesen eleve van ebből a globalizált, multikulturális nyomorból, amelybe beletaszítottak minket.

Fort



### Az Ezredvég könyvajánlata olvasóinknak

A baloldali könyvbemutató egyik sikerkönyve: **Baranyi Ferenc: A hiány kalodája. 1200 Ft.**

A könyvben a versek mellett *Halálkastély* címmel sokkoló kiegészítéseket olvashatnak a Terror Házával kapcsolatban. Ami sajnós a kiállítás anyagából kimaradt...

**Megrendelhető: Ezredvég folyóirat, 1082 Budapest, Baross u. 61. IV. 410., telefon: 334-1509/17.**

## Segíts, hogy segíthessünk!

A magyar nótás szakma jótékonyági műsort kezdeményez 2005. szeptember 25-én, 15 órakor a Nemzeti Sportcsarnokban, a Budapest XIV., Istvánmezei út 35. sz. alatt. (Megközelíthető a Thököly útról).

Mátrakeresztes és Mád katasztrófa sújtotta községekben sokan maradtak fedél nélkül és az árvízkar óriási veszteségeket okozott. Ezeknek az embereknek ajánljuk fel a műsor bevételét és a szponzori támogatások összegét.

Jegyek kaphatók: a Nóta Egyesületben (1068 Bp., Városligeti fasor 38.), Debrei Gabi műsorszervezőnél (06-20-394-7945) 1000 és 2000 Ft-os áron.

Lapunkat rendszeresen szemlézi Magyarország legnagyobb médiatitkárja az

**OBSERVER** 1064 Budapest, Auróra u. 11.  
Tel.: 303-4738, Fax: 303-4744  
E-mail: marketing@observer.hu  
http://www.observer.hu

## Meghívó

Szeretettel meghívjuk mindazokat a sorköteles határőröket, akik 1962. november 12-én vonultak be a nyírbátori körzetbe, ez év szeptember 24-ére a körösladányi „Park” étterembe baráti találkozóra.

**Dávid István**  
mozigépész, szervező

## SZABAD RIPORT

Elektronikus riport-folyóirat. \* Cenzúrazatlan helyszíni anyagok, az Igazi Való Világból. Kattintson rá!  
www.szabad-riport.gportal.hu

## SZABAD RIPORT

„Az a világ, amit látsz, csak egy cukormázás felszín. Van alatta egy másik világ. Az az igazi.”  
www.szabad-riport.gportal.hu  
Kattints rá!

## A Szabadság

A Munkáspárt központi politikai hetilapja  
Felelős szerkesztő: Szabados Judit  
Szerkesztőség: 1082 Budapest VIII., Baross utca 61.  
Telefon: 313-5420 (közvetlen); 334-1509/22 m. Telefax: 313-5423  
Lapterjesztés: Szigeti Endréné, tel.: 334-1509/23 m.  
A Szabadság e-mail címe: mp400@axelero.hu;  
internet cím: www.aszabadsag.hu  
Kiadja: a Progressio Kft., a kiadásért felelős: Vajda János igazgató  
ISSN 0865-5146  
Hírlapárúsítás formájában terjeszti a Lapker Rt. Budapest és vidéken.  
Előfizetésben terjeszti a Magyar Posta Rt. Hírlap Üzletága, 1008 Budapest, VIII. ker., Orczy tér 1.  
Előfizethető valamennyi postán, a kézbesítőknél, e-mailen: hirlapelofizetes@posta.hu, faxon: (06-1) 303-3440.  
További információ: 06 (80) 444-444.  
Előfizetési díj: egy évre 5520 Ft, fél évre 2760 Ft, negyedévre 1380 Ft, egy hónapra 460 Ft.  
Szedés, törlesztés: Progressio Kft.  
Nyomatás: Apolló Kft. 1165 Budapest, Zsemlekes út 25.  
Felelős vezető: Mózses Ferenc ügyvezető igazgató.

Dr. Südi Bertalan